

W najbliższych dniach została ogłoszona kolejny alert ZHP. O treściach programowych i zadaniach związanych z alertami mówił 11 bm. na konferencji w Warszawie naczelnik ZHP — Stanisław Bohdanowicz. Poinformował on również o aktualnych i najbliższych zadaniach czekających tę ponad 2-millionową organizację. (PAP)

FORUM
OPINII · PYTAŃ · ODPOWIEDZI

Wielkopolska dzisiaj i jutro

W dzisiejszym „Głosie” stronę trzecią poświęcamy w całości odpowiedziom Franciszka Szczerbala — przewodniczącego Prezydium WRN w Poznaniu, na pytania, opinie i wnioski, które nadesłali nasi Czytelnicy w ramach kolejnego FORUM na temat: Wielkopolska dzisiaj i jutro.

12 kwietnia

Dzień Kosmonautyki

Dopiero 11 lat mija od momentu, w którym wprowadzony został na orbitę „Wostok” — pierwszy w dziejach cywilizacji ziemskiej statek kosmiczny z człowiekiem na pokładzie — Jurijem Gagarinem.

Okrażający kulę ziemską, wylądował on po 108 minutach lotu. Trzy i pół roku wcześniej został wystrzelony także z terytorium ZSRR pierwszy sztuczny satelita Ziemi.

Obchodzony 12 kwietnia każdego roku „Dzień Kosmonautyki” — dla uczczenia pionierskiego „kroku ku gwiazdom”, po którym nastąpiło wiele dalszych — radzieckich i amerykańskich — jest zawsze okazją do podsumowań. Od tej pory ludzie wiele razy przebywali w przestrzeni kosmicznej, przeprowadzając coraz bardziej skomplikowane i długotrwałe eksperymenty.

Załogi i automaty bez pośrednio penetrowały powierzchnię Księżyca, sprowadzając na Ziemię próbki jego gruntu. Startowały rakiety na Marsa i Wenus.

W kronice są także karty tragiczne. Postęp kosztuje, wiążąca jest z ryzykiem, chociaż za każdym razem loty są przygotowywane z największą starannością.

Okres, który upłynął od pamiętnego 12 kwietnia 1961 r. bardziej wzbogacił naszą wiedzę o wszechświecie niż wszystkie poprzednie epoki. Z drugiej strony, rozwój kosmonautyki nie tylko umożliwił nauce rozwinięcie nowych teorii na temat odległych ciał niebieskich, dokonanie ustaleń w takich fundamentalnych kwestiach, jak np. wpływ Słońca na zjawiska fizyczne w atmosferze ziemskiej, lecz także sprzyjał powstaniu technologii nie znanych przedtem materiałów, postępowi w konstrukcji przyrządów i w radiotechnice, w metodach pilotażu i nawigacji zdalnie sterowanej, w wykorzystaniu aparatury kosmicznych dla potrzeb meteorologii, łączności, gospodarki. (PAP)

Polsko-duńskie rozmowy

11 bm. był kolejnym dniem oficjalnej wizyty w Polsce ministra spraw zagranicznych Danii — Knud Boerge Andersena.

Tego dnia duński gość przyjeżdżał do Warszawy, aby wzięty udział w spotkaniu z przewodniczącym Rady Ministrów Stanisławem Gucwą.

W gmachu MSZ odbyły się polsko-duńskie rozmowy oficjalne, które prowadzili ministrowie spraw zagranicznych obu krajów — Stefan Olszowski i Knud B. Andersen.

Obaj ministrowie dokonali wymiany poglądów nt. najważniejszych problemów europejskich. Przedmiotem rozmów były również stosunki między obu państwami.

Ministrowie podkreślili, że ostatnie lata przyniosły postęp w normalizacji sytuacji europejskiej i odprężeniu na naszym kontynencie, a także pozytywny rozwój stosunków między państwami europejskimi. Istotny wpływ miały na to układy zawarte między ZSRR i Polską a NRF, czterostronne porozumienie berlińskie, a także liczne kontakty między rządami państw europejskich. (PAP)

Trzecie spotkanie UNCTAD

W najbliższy czwartek w Santiago de Chile rozpoczyna się obrady trzeciej Światowej Konferencji do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD). W konferencji, która odbędzie się będzie przez 5 tygodni, weźmie udział ponad 2000 przedstawicieli z 132 krajów i 44 organizacji międzynarodowych.

Na konferencji omawiana będzie sprawa przyspieszenia rozwoju ekonomicznego krajów słabo rozwiniętych.

W konferencji uczestniczyć będzie delegacja Polski pod przewodnictwem wiceministra spraw zagranicznych — Stanisława Trepczyńskiego.

Przed sesją UNCTAD wice-minister S. Trepczyński udzielił wywiadu przedstawicielom Agencji Robotniczej. Wywiad ten zamieszczamy na str. 2.

Siły wyzwolenie maszerują na Sajgon

Rozpaczliwa obrona wojsk reżimowych

Po trzynastu dniach ofensywy południowowietnamskie siły wyzwolenie znajdują się już w odległości 60 km od Sajgonu, posuwając się wzdłuż szosy nr 13, która łączy to miasto z granicą kambodżańską.

Czołwki oddziałów patriotycznych przedostały się na przedpolu stolicy, gdzie we wtorek rano wysadziły w powietrze jeden ze składów amunicji. Sytuacja stała się tak poważna, że dowództwo reżimowych wojsk sajońskich postanowiło podjąć rozpaczliwą próbę powstrzymania ofensywy wyzwolenie i skierowało na szosę nr 13 dwie dodatkowe dywizje ściągnięte pośpiesznie z delty Mekongu.

Dywizje te wspierane przez ciężką artylerię oraz lotnictwo bombardujące otrzymały zadanie przedarć się do miasta An Loc, okrążonego przez jednostki patriotyczne. Sajończycy cy starają się także odzyskać plantację kauczuku w Loc

Ninh, zajął przez patriotów w ubiegłym tygodniu.

Z pierwszych doniesień agencji prasowych wynika, że rozpoczęta we wtorek rano rozpaczliwa kontrofensywa oddziałów reżimowych załamała się na pierwszych liniach sił wyzwolenie i żołnierzom reżimowym nie udało się odzyskać utraconego terenu. W takiej sytuacji lotnictwo reżimowe nasiliło bombardowanie rejonów leżących na północny zachód od Sajgonu. Bombardowania te objęły także znaczny obszar Kambodży, przylegający do granicy z Wietnamem Południowym.

Korespondenci zachodnich agencji prasowych donoszą, że gwałtownie pogorszyła się sytuacja wojsk reżimowych na Plaskowyżu Centralnym.

W Sajgonie przypuszczają się, że w najbliższych godzinach oddziały patriotyczne podejmą szeroką ofensywę w tym rejonie. Liczbę żołnierzy sił wyzwolenie Centralnym ocenia się na 30 tysięcy. Już w poniedziałek artyleria jednostek patriotycznych zaczęła ostrzeliwać miasto Kontum — centrum tego rejonu strategicznego. Ze skąpych depesz, jakie nadeszły do Sajgonu wynika, że na lotnisku Kontum zginięło w wyniku ostrzału artyleryjskiego co najmniej 23 żołnierzy reżimowych.

Siły wyzwolenie wykazują także znaczną aktywność na froncie północnym, gdzie we wtorek toczyły się zacięte walki w rejonie Quang Tri i Dong Ha, na zachód od drogi nr 1, która łączy obie te miejscowości

Nowy akt agresji wobec DRW

W Hanoi podano oficjalnie, że amerykańskie bombowce strategiczne „B-52” w poniedziałek po raz pierwszy wdarły się głęboko w przestrzeń powietrzną Demokratycznej Republiki Wietnamu. Zbombardowały one miasto Vinh w prowincji Nghe An znajdującą się 280 km na południe od stolicy DRW.

We wtorek opublikowano w Hanoi oświadczenie rządu DRW w związku z eskalacją agresji USA przeciwko Wietnamowi Północnemu.

Poczynając od 6 kwietnia do chwili obecnej — czytamy w oświadczeniu — na rozkaz prezydenta USA setki samolotów amerykańskich, w tym również bombowce „B-52” oraz dziesiątki okrętów VII Floty Stanów Zjednoczonych atakują strefę Vinh Linh i prowincje Quang Binh, Ha Tinh i Nghe An.

W wyniku bombardowań i ostrzelania sa zabici i ranni. Wyraźne także straty materialne miejscowej ludności.

Minister obrony USA, Melvin Laird, cynicznie oświadczył, że Stany Zjednoczone będą nasilać cięcej przeciwko Wietnamowi Północnemu.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ChRL opublikowało oświadczenie, w którym stwierdza, iż rząd i naród chiński wyrażają oburzenie z powodu agresywnych aktów imperializmu amerykańskiego w Wietnamie, z powodu bombardowań i ostrzału artyleryjskiego wielu rejonów DRW. (PAP)

„France Solr” podano na kilka godzin przed telewizyjnym wystąpieniem prezydenta, które rozpoczęła kampanie przed referendum powszechnym w sprawie rozszerzenia EWG.

23 osoby utonęły w Nilu

W delcie Nilu, na jednej z jego odnóg w pobliżu Aszmun wydarzył się tragiczna katastrofa. Wywróciła się łódź przewożąca z jednego brzegu na drugi 39 osób. 23 osoby utonęły. Prasa kairska podaje, że łódź przeznaczona była do przewożenia zaledwie 5 osób.

Komisja Praw Człowieka

Po dwumiesięcznej debacie w ONZ w Nowym Jorku zakończyła obrady 28 sesja Komisji Praw

ści, a także na południowy zachód od miasta Hue. I tutaj sytuacja oddziałów reżimowych stała się tak rozpaczliwa, że we wtorek wysłano tam na pomoc batalion 196 brygady piechoty amerykańskiej. Żołnierze ci wylądowali w godzinach rannych na lotnisku Phu Bai, leżącym o 3 km od Hue. (PAP)

Posiedzenie Prezydium PAN

11 bm. odbyło się w Warszawie, pod przewodnictwem prezesa PAN — prof. Włodzimierza Trzebiatowskiego posiedzenie Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

Prezydium wysłuchało informacji o przygotowywanym projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz przedstawiło swoje opinie na ten temat. (PAP)

Za zaniedbania — zwolnieni ze stanowisk

Przyczyny lubońskiej katastrofy

KOMUNIKAT KOMISJI RZĄDOWEJ

W toku prac komisji rządowej, powołanej przez Prezesa Rady Ministrów do zbadania przyczyn wypadku w Zakładach Przemysłu Ziemniaczanego w Luboniu, stwierdzono w zakładach produkcyjnych Wielkopolskiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Ziemniaczanego w Luboniu szereg poważnych nieprawidłowości i zaniedbań bezpieczeństwa i higieny pracy, zabezpieczenia przeciwpożarowego, przestrzegania reżimu technologicznego oraz dyscypliny pracy.

W związku z tym Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu odwołał z zajmowanych stanowisk: dyrektora Wielkopolskiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Ziemniaczanego, inż. Tadeusza Bęcia, zastępcę dyrektora d/s technicznych, mgr, inż. Zdzisława Ostaszewskiego, kierownika zakładu w Luboniu, Stanisława Woźniaka, głównego technologa przedsiębiorstwa, mgr inż. Urszulę Ski bińską.

Poza tym zwolniono z zajmowanych stanowisk i udzielono ostrych kar innym odpowiedzialnym pracownikom zatrudnionym w zakładach wchodzących w skład przedsiębiorstwa.

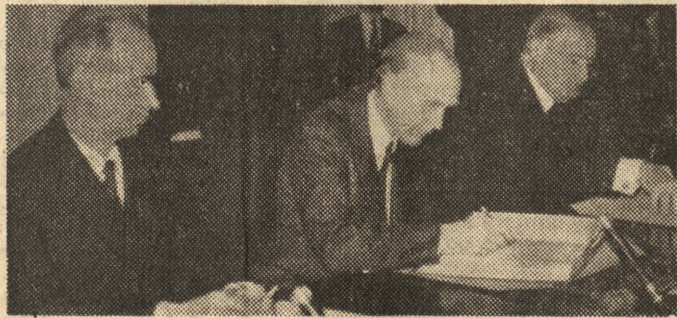
Niezależnie od tego organa śledcze prowadzą w tej sprawie dochodzenie.

Następny komunikat komisji rządowej powołanej do zbadania przyczyn wypadku w Luboniu zostanie ogłoszony po zakończeniu jej prac. (PAP)

Georgi Trajkow przybył do Polski

Na zaproszenie prezesa Naczelnego Komitetu ZSL, marszałka Sejmu PRL — Stanisława Gucwy, 11 bm. przybył do Polski z kilkudniową wizytą sekretarz generalny Bułgarskiego Ludowego Związku Chłopskiego, przewodniczący Zgromadzenia Ludowego LRB — Georgi Trajkow. Towarzyszą mu sekretarz NK BLZCh, wiceprzewodniczący Rady Państwa LRB — Georgi Andrejew oraz członkowie NK BLZCh: — Janko Markow i Christo Radew. (PAP)

Podpisy pod konwencją

Jak informowaliśmy, 10 bm. w Moskwie, przedstawiciele 47 krajów podpisali konwencję o zakazie badań, produkcji i magazynowania broni bakteriologicznej i toksyn oraz o ich zniszczeniu. Taką samą konwencją podpisana została w Waszyngtonie i Londynie. Na zdjęciu: ceremonia podpisania w Londynie. Od lewej ambasador ZSRR — M. N. Smirnowski, sekretarz stanu d/s zagranicznych W. Brytanii — A. D. Home i ambasador USA — W. Annenburg. CAF — UPI — telefoto

Człowieka. Przewodniczył jej przedstawiciel Polski ambasador Eugeniusz Kulaga. Sesja wykazała, iż większość wypadków przestępstwa przeciwko elementarnym prawom człowieka jest popełniana na terenach Afryki i Bliskiego Wschodu — w rejonach ucisku kolonialnego oraz ekspansji militarnej izraelskiej.

Dwóch zabitych w Londonderry

Dwóch żołnierzy brytyjskich zginęło w nocy z poniedziałku na wtorek w katolickiej dzielnicy Londonderry w wyniku eksplozji ładunku wybuchowego. Kilka osób odniosło lekkie rany. Agencja Reutersa podaje, że rzecznik oficjalnego skrzydła Irlandzkiej Armii Republikańskiej IRA podał później, iż organizacja ta ponosi odpowiedzialność za spowodowanie wybuchu.

Przywrócono ruch z Zanzibarem

Według komunikatu radiostacji zanzbarskiej we wtorek została przywrócona komunikacja lotnicza i morska z wyspą. Wszystkie porty lotnicze i morskie na Zanzibarze — jak wiadomo — zostały zamknięte po zabójstwie I wiceprezidenta Tanzanii d/s Zanzibaru Abeida Karumy.

11 bm. Polska nadal będzie na skraju układu niskiego ciśnienia z ośrodkiem nad Morzem Północnym. W związku z tym, po nocnych rozgodzeniach, w ciągu dnia będzie zachmurzenie umiarkowane, okresami wzrastające i miejscami przelotne deszcze. Temperatura ok. 14 st. Wiatry na ogół umiarkowane południowo-zachodnie i południowe.

Doniosłe znaczenie zawodu nauczyciela

W wytyczonym programie rozwoju naszego kraju w sposób szczególnie wyrazisty nakreślone zostały odpowiedzialne zadania szkoły i jej funkcji wychowawczych. System oświatowy stanowić ma jedną z podstawowych dźwigni postępu i awansu kulturalnego całego społeczeństwa, wszystkich jego warstw i regionów gospodarczych.

Tak jak w każdej dziedzinie życia, a w oświacie zwłaszcza, decydującym i najważniejszym instrumentem działania jest człowiek, w tym wypadku zaś nauczyciel, wychowawca, pedagog. Jest ich w Polsce blisko 400 tys. To od ich zaangażowania, kompetencji, pasji twórczej oraz poziomu wiedzy i umiejętności zależą sukcesy i porażki młodych obywateli, przyszłość kształt naszej społeczności.

Aby jednak nauczyciele mogli w pełni wywiązywać się ze swych jakże trudnych i odpowiedzialnych obowiązków, aby mogli dźwignąć swą pracę na wyższy poziom odpowiadający wymaganiam współczesności, konieczne jest otoczenie ich większą troską, zapewnienie lepszych warunków pracy i bytu. Problemy te w całej rozciągłości dostrzegane są przez kierownictwo partii i rządu. Znalazły one odzwierciedlenie w uchwały VI Zjazdu partii, która stwierdza, że „zapewnić należy wzrost społecznej rangi zawodu nauczyciela, zwiększyć troskę o poziom ideowy oraz warunki życia i pracy środowiska nauczycielskiego”.

W dokumencie zjazdowym zostały również uwzględnione inne, ważne aspekty warunków pracy nauczycieli. Wiele się w tej dziedzinie dzieje. W bieżącym 5-leciu przeznaczona została kwota ponad miliarda złotych na budownictwo mieszkalne nauczycielskie.

Czynione są również duże wysiłki w kierunku poprawy wypoczynku i ochrony zdrowia nauczycieli. Z 100 tys. form wypoczynku, sanatoriów itp. skorzysta w br. ponad 100 tys. członków Związku Nauczycielstwa Polskiego i ich rodzin.

Decydujące znaczenie dla podniesienia rangi i funkcji społecznej zawodu nauczycielskiego ma fakt wprowadzenia zasady kształcenia nauczycieli wyłącznie na poziomie wyższym. Posiadamy już rozwiązanie sieci gałęzi szkoleniowych. Zapowiedziana poprawa warunków pracy i bytu nauczycieli przyczyni się niewątpliwie do tego, iż do uczelni nauczycielskich napływają będzie coraz więcej utalentowanej i zdolnej młodzieży pragnącej poświęcić się działalności pedagogicznej.

Doniosłe znaczenie dla podniesienia rangi społecznej zawodu nauczycielskiego będzie miała przygotowywana obecnie ustawa o karcie praw i obowiązków nauczycieli, która przyczyni się do podniesienia statusu zawodu, jak też regulować będzie podstawowe kwestie zawodowe ok. 400 tysięcy rzeszy nauczycieli i wychowawców w naszym kraju.

Sprzedaż węgla na handlowych zasadach

Decyzja Biura Politycznego KC PZPR o zniesieniu z dniem 1 maja br. reglamentacji węgla ma znaczenie podwójne. Po pierwsze — spowoduje wyraźne ułatwienie zaopatrzenia w węgiel mieszkańców, zwłaszcza wsi, gdzie dotychczas najdotkliwiej odczuwano skutki ograniczeń w dostawach opału. Po drugie — zlikwiduje anomalie, polegające na tym, że w kraju „na węglu stojącym” — jednym z największych jego producentów i eksporterów, stosowano normy przydziału tego paliwa.

Od 1 maja br. każdy będzie mógł nabyć węgiel na normalnych, handlowych zasadach. Jeśli mieszkańcom miast obowiązujące dotąd przydziały na ogół wystarczą, to dla rolników omawiane decyzje mają zasadniczą wagę. Likwidacja bowiem uciążliwy system zakupów węgla, wiąże się sprzedaż opału z ich celami produkcyjnymi, bytowymi itp.: umożliwia zaopatrzenie się w węgiel każdej rodzinie wiejskiej zgodnie z jej potrzebami. Jednocześnie odpadnie konieczność zmudnych przebiegów, ewidencji, kontroli. Odciażony od tego aparatu GS-ów będzie mógł skoncentrować się na sprawniej obsłudze rolnictwa w kwestiach merytorycznych.

Również w miastach składy opałowe pozbeda się tysięcy kartotek klientów, których zakupy opału — w stosunku do powierzchni mieszkalnej — były skrupulatnie odnotowywane i sprawdzane — tak, aby nie przekroczyły rocznej normy.

Tak więc jesteśmy świadkami kolejnego, jakże istotnego kroku na drodze do pełnej równowagi rynkowej. (PAP)

Konferencja prasowa w CRZZ

Zmiany we współzawodnictwie pracy

Kierunki rozwoju aktywności produkcyjnej załóg zakładów pracy były 11 bm. tematem konferencji prasowej w CRZZ. Szczególną uwagę poświęcono obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej perspektywom współzawodnictwa pracy. Mówili o tym sekretarz CRZZ — Zbigniew Krawczyński i sekretarz ZG ZMS — Krzysztof Warchol.

Ostatnie dokumenty CRZZ i kierunki niezbędnych zmian ZMS w sprawie dalszego rozwoju współzawodnictwa pracy odnoszą się do okresu najbliższego i mają jedynie charakter wytycznych. Będą one przedmiotem konsultacji w wielkich zakładach pracy oraz w instancjach związkowych. Dopiero VII Kongres Zw. Zaw., który ma obradować pod koniec tego roku, precyzyjnie rolę i miejsce tego ruchu w rzeczywistości. Wzrost gospodarczego rozwoju kraju. Już dziś jednak rysują się

Nasze stanowisko — normalizacja międzynarodowego handlu

WYWIAD PRZEWODNICZĄCEGO DELEGACJI POLSKI NA III SESJĘ UNCTAD — WICEMINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH STANISŁAWA TREPCZYŃSKIEGO

— Jak można scharakteryzować dotychczasową działalność konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD)?

— Pierwsza sesja UNCTAD odbyła się w 1964 r. w Genewie z inicjatywy krajów rozwijających się, przy wydatnym poparciu krajów socjalistycznych. W rok później UNCTAD na zasadzie rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ została przekształcona w organizację stałą, której organami są: Sekretariat, Rada Handlu i Rozwoju z czterema stałymi komitetami — surowcowym, przemysłowym, finansowym i żegludowym — oraz specjalne komitety i grupy robocze powoływane dorywczo.

UNCTAD stanowi najbardziej reprezentatywną — zarówno z uwagi na tematykę jak i liczbę członków (około 140) — organizację ONZ w dziedzinie gospodarczo-handlowej. Jej głównym zadaniem jest popieranie międzynarodowego handlu w celu przyspieszenia rozwoju ekonomicznego, przede wszystkim zaś handlu między krajami o różnych systemach społeczno-ekonomicznych, włączając w to problematykę, którą umownie nazywamy handlem Wschód — Zachód.

Jednakże w praktyce, wskutek przewagi liczebnej krajów rozwijających się, UNCTAD zajmuje się nie tyle szeroko rozumianym handlem między narodowym, lecz przede wszystkim handlem krajów rozwijających się, a nawet koncentruje się głównie na problemach wszelkiego rodzaju bezpośrednio pomocy dla tych krajów.

— Jakie problemy będą omawiane w czasie III sesji UNCTAD?

— Porządek obrad III sesji został opracowany bardzo starannie, m. in. przy pełnym współudziale krajów socjalistycznych. Tematyka sesji będzie bardzo szeroka, na porządku dziennym znajdują się tak ważne zagadnienia jak np. — stosunki handlowe między krajami o różnych systemach społeczno-ekonomicznych; do-

skonalenie zasad regulujących międzynarodowe stosunki handlowe, polityka handlowa sprzyjająca rozwojowi gospodarczemu; wpływ międzynarodowej sytuacji walutowej na handel oświatowy i rozwój, zwłaszcza krajów rozwijających się; wpływ regionalnych ugrupowań gospodarczych krajów rozwiniętych na handel światowy, w tym na handel krajów rozwijających się; mobilizacja ich zasobów wewnętrznych; odpływ środków finansowych z krajów rozwijających się, w tym z tytułu obsługi długów.

— Jak przebiegały przygotowania do III sesji UNCTAD?

— Największą aktywność wykazały w tej dziedzinie oczywiście kraje tzw. grupy 77, czyli kraje rozwijające się (których faktycznie jest obecnie więcej). Konferencja ministerialna w Limie, w listopadzie ub. roku wypracowała stanowisko tych krajów sformułowane w deklaracji, w której szeroko omawia się problemy handlu surowcami, półfabrykatami i wyrobami przemysłowymi, dochodów z tytułu usług, w tym żegludowych, zasobów finansowych przeznaczonych na rozwój gospodarczy, przekazywania technologii, środków specjalnych na rzecz najmniej rozwiniętych wśród krajów rozwijających się, wreszcie zagadnienia stosunków handlowych między państwami o różnych systemach społeczno-ekonomicznych.

— Jakie jest stanowisko Polski wobec problemów, które staną na porządku dziennym obrad w Santiago?

— Polska, podobnie jak i inne kraje RWPG uważają UNCTAD za organizację pożądaną przede wszystkim do działania na rzecz normalizacji handlu międzynarodowego poprzez powszechną likwidację wszelkiej dyskryminacji. Uważamy, że normalizację taką może zapewnić urzeczywistnienie zasad międzynarodowych stosunków gospodarczych i polityki handlowej, które zostały przyjęte przez III sesję UNCTAD w Genewie. Oczywiście zasady te powinny być wcielane w życie przez wszystkie bez wyjątku kraje.

Nasz stosunek do kontaktów ekonomicznych z krajami rozwijającymi się określamy lapidarnie przy pomocy hasła: „pomoc poprzez handel”. Oznacza to, że kraje RWPG rozwijają skutecznie i systematycznie swoje stosunki gospodarcze — handlowe z krajami rozwijającymi się na zasadzie wzajemnych korzyści, poszanowania suwerenności praw i nieingerencji w sprawy wewnętrzne.

Kraje socjalistyczne są rzeczywistymi sojusznikami krajów rozwijających się w dziedzinie ekonomicznej, gdyż popierają ich żywotne interesy w ONZ, w organizacjach wyspecjalizowanych i w stosunkach bilateralnych. Rozumujemy, że krajom tym potrzebne są nie doraźne, pomocowe zastrzyki, ale dostosowane do konkretnych warunków, planowy rozwój stosunków gospodarczych.

Kraje RWPG nadają swoim stosunkom handlowo — gospodarczym z krajami trzeciego świata charakter stabilny, zawierając z nimi długoterminne umowy handlowe i porozumienia o współpracy gospodarczej i naukowej — technicznej. Polska np. rozwija wymianę handlową z ponad 100

krajami rozwijającymi się, w tym z 50 na podstawie wieloletnich umów handlowych.

Kraje RWPG reprezentują poglądy, że zwiększenie autorytetu UNCTAD i podniesienie efektywności jej działań należy w decydującej mierze od nadania jej charakteru uniwersalnego, zarówno w sensie członkostwa tej organizacji, jak i tematyki, jaką się zajmuje. Stąd też nieodzowne jest zapewnienie udziału w pracach UNCTAD Niemieckiej Republiki Demokratycznej na pełnych prawach oraz szersze uwzględnienie w działalności tej organizacji problemów najszerszej rozumianego handlu międzynarodowego, tj. handlu uprawianego we wszelkich kierunkach między krajami wszystkich regionów świata. Oczekujemy, że III sesja Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju przyczyni się do istotnego postępu w tych dziedzinach. (AR)

Zakończenie ćwiczeń dwóch bratnich armii

W południowo — zachodnich rejonach Polski odbywały się w dniach 8—11 bm ćwiczenia taktyczne, połączone ze strzelaniami bojowymi piechoty, czołgów, artylerii i rakiet oraz działaniami lotnictwa operacyjnego. W ćwiczeniach tych, obok jednostek polskich brały udział jednostki Armii Radzieckiej. Zajęciami kierował dowódca Śląskiego Okręgu Wojskowego gen. dyw. Józef Kamiński.

W czasie rozgrywania dynamiki walki — na poligonie przebywał członek Biura Politycznego KC PZPR minister ON gen. broni Wojciech Jarużelski oraz główny inspektor szkolenia MON gen. dyw. Eugeniusz Molczyk. Obecny był przedstawiciel Zjednoczonego Dowództwa Armii państw uczestników Układu Warszawskiego w Polsce gen. płk Aleksander Koźmin.

Wspólne ćwiczenia polskich i radzieckich jednostek stanowiły kolejny etap doskonalenia współdziałania jednostek i sztabów sojuszników armii państw Układu Warszawskiego. Zajęcia przyczyniły się do dalszego zacieknienia braterstwa broni; przyniosły bogate doświadczenia z zakresu przygotowania do działań na wspólnym polu walki. (PAP)

Porządkowanie terenowych aktów normatywnych

Od kilku miesięcy we wszystkich województwach trwają prace, których celem jest weryfikacja uchwał i zarządzeń wydawanych przez władze terenowe.

Nadmiar tego rodzaju uchwał w poważnym stopniu utrudnia bowiem prawidłową kontrolę ich realizacji, która ma niewątpliwie decydujące znaczenie dla sprawnego wykonywania zadań władz terenowych i ich organów. Wiele z tych uchwał — a w jednym powiecie czy województwie nie były one weryfikowane od 20 lat — po prostu się zdezaktualizowało, gdyż dotyczyły spraw i problemów bądź już załatwionych

bądź już nieaktualnych. Nie trzeba dodawać, że nadmiar różnego rodzaju terenowych aktów normatywnych poważnie komplikował pracę również urzędników prezydów rad narodowych.

Przeprowadzana działalność weryfikacyjna ma istotne znaczenie dla przyszłego stylu działalności rad narodowych i ich prezydów.

W Wielkopolsce, gdzie praca w tym zakresie dobiega końca — specjalny zespół przygotował urzędowy wykaz aktualnie obowiązujących aktów normatywnych, obejmujących ok. 400 pozycji, co odpowiada mniej więcej rocznej normie aktów naszego regionu. (PAP)

Dalsze udogodnienia dla turystów polskich w NRD

Magistrat wielkiego Berlina podjął dalsze kroki, aby zapewnić należytą obsługę zwiększonej i nadal rosnącej fali gości z Polski. Związane z tym sprawy były tematem obrad sekcji niemieckiego Komitetu Okręgowego SED, jak również magistratu wielkiego Berlina.

Gospodarze stolicy NRD postanowili wprowadzić w życie dalsze ułatwienia i udogodnienia w interesie oczekiwanych gości z Polski. Postanowili oni m. in. wydzielić w reprezentacyjnym hotelu swego miasta „Stadt — Berlin” 40 pokoi do ich wyłącznej dyspozycji. Dalej zrezygnowano z pobierania w tym wypadku podwyższonych opłat obowiązujących cudzoziemców. Sprawiło to, że koszt noclegu kształtował się będzie w granicach 25-30 marek, tj. dwukrotnie niżej, niż normalnie. Podobne ulgi zastosowano w innych hotelach. (PAP)

Rozmowy polsko-francuskie

Przebywający we Francji na zaproszenie przewodniczącego Francusko-Polskiej Grupy Parlamentarnej w Zgromadzeniu Narodowym Jean Paul Palewskiego zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący Polsko-Francuskiej Grupy Parlamentarnej, poseł Zdzisław Grudzień, złożył we wtorek 11 bm. wizytę premierowi Francji Jacques Chaban-Delmasowi i spotkał się z ministrem spraw zagranicznych Francji, Maurice Schumannem.

W serdecznej rozmowie z premierem Chaban-Delmasem wymieniono poglądy na aktualny stan stosunków polsko-francuskich oraz możliwości ich dalszego dynamicznego rozwoju. Premier Francji, który zna Polaków z okresu wspólnej walki z hitlerowskim najeźdźcą, jak i ze swej wizyty w Polsce, wyraził głębokie uznanie dla narodu polskiego i jego kierownictwa. (PAP)

Układ z Polską w komisjach Bundestagu

Jak pisze korespondent PAP E. Guz, obie kompetentne komisje Bundestagu — spraw zagranicznych i prawna — zajmą się w tym tygodniu w szczególności układem z Polską w toku dalszej dyskusji nad dokumentami ratyfikacyjnymi.

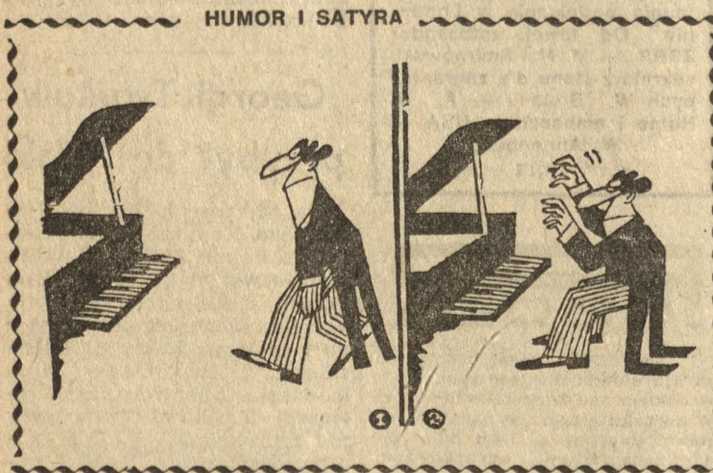
Komisja Prawna zakończyła we wtorek omawianie układów z Związkiem Radzieckim, a w okresie od środy do piątku włącznie, na trzech posiedzeniach, prowadzić będzie dyskusję nad stosunkami NRF — Polska w świetle układu między obydwoma państwami podpisanego w Warszawie. W tymże tygodniu Komisja Prawna ma zamiar do prowadzić do końca obrady nad dokumentami ratyfikacyjnymi i przekazać końcowe wnioski Komisji Spraw Zagranicznych. Ta ostatnia wznawiała już dyskusję nad dokumentami ratyfikacyjnymi. (PAP)

Delegacja Polskiej Rady Ekumenicznej udała się do NRF

Na zaproszenie kierownictwa Ewangelickiego Kościoła Krajowego Hesji i Nassau, 11 bm. wyjechała do NRF 7-osobowa delegacja działaczy Polskiej Rady Ekumenicznej, której przewodniczył ks. bp. dr Jan Niewieczera. Podczas tygodniowego pobytu w NRF przedstawiciele Rady zapoznają się z pracą Kościoła ewangelickiego w Hesji i Nassau, przeprowadza wiele rozmów z przedstawicielami życia społecznego i politycznego Hesji. Obecna wizyta jest rewizytą na wizyty delegacji kościelnej Hesji i Nassau, która miała miejsce w maju ub. roku. Warto dodać, że prezydent tego Kościoła pastor Helmut Hild jako jeden z 25 członków osobistości protestanckich NRF wypowiedział się ostatnio za ratyfikacją układu NRF z ZSRR i Polską. (PAP)

152 „Starfighter” uległ katastrofie

Ministerstwo Obrony NRF podało, że we wtorek rozbił się w pobliżu Mainburga w Bawarii zachodniemiecki samolot bojowy typu „Starfighter”. Pilot zginął. Jest to 152 „Starfighter”, który rozbił się w NRF. Samoloty te — projektowane w USA — od 10 lat wchodzi w skład sił powietrznych Niemiec zachodnich. (PAP)

FORUM

OPINII · PYTAŃ · ODPOWIEDZI

Czytelnikom „Głosu” odpowiada
Franciszek Szczerbal
— przewodniczący
Prezydium WRN
w Poznaniu

WIELKOPOLSKA DZISIAJ I JUTRO

Przewodniczący Prezydium WRN Franciszek Szczerbal (z lewej) udziela odpowiedzi na pytania związane z Forum przedstawicielowi redakcji „Głosu Wielkopolskiego” red. Feliksowi Biłowski.

Fot. — K. Przychodźki

Przed dwoma tygodniami daliśmy naszym Czytelnikom sposobność zapoznania się z obszernym wyborem listów, nadesłanych w ramach kolejnego FORUM opinii — pytań — odpowiedzi na temat: „WIELKOPOLSKA DZISIAJ I JUTRO”. Cała strona naszego dziennika (26/27 marca) poświęcona otrzymanej przez redakcję korespondencji na ten temat, stanowiła skrótowy przegląd poruszonych przez czytelników spraw. W sumie 84 Czytelników nadesłało listy, związane z wywołanym hasłem naszego FORUM.

Wszystkim Korespondentom serdecznie dziękujemy za udział w dyskusji. Listy uważnie przeczytaliśmy. Zgodnie z zapowiedzią, sformułowaliśmy na ich podstawie syntetyczne pytania według grup tematycznych i przedłożyliśmy je Franciszkowi Szczerbalowi — przewodniczącemu Prezydium WRN, który się do nich ustosunkował.

Mieszkania — problem nr 1

— Problemem nr 1 są oczywiście mieszkania. Dotychczasowe tempo budownictwa nie może zadowalać. Czy i o ile przyspieszenie zostanie budownictwo mieszkaniowe w najbliższych latach i gdzie będzie największa jego koncentracja? Jakże będą formy pomocy dla budownictwa indywidualnego? Czy nadal utrzymamy zostanie zakaz budowy domków jednorodzinnych na wsi dla ludzi pracujących poza rolnictwem?

— Budownictwo mieszkaniowe jest istotnie jednym z najważniejszych problemów poprawy warunków bytowych ludzi pracy województwa poznańskiego.

W latach 1971 — 1975 zostanie oddanych w naszym województwie ogółem 55 000 nowych mieszkań, w tym 32 300 w miastach. Oznacza to, że wybudujemy w miastach 10,4 proc. więcej mieszkań i o 24,7 proc. większą powierzchnię użytkową niż w latach 1966 — 1970. W wyniku tego wskaźnik zagęszczenia ulegnie obniżeniu z 1,31 osób na 1 izbę w roku 1970 — do 1,23 osób na izbę w roku 1975.

W następnym planie 5-letnim, a więc po roku 1975, przewidujemy dalszy znaczny wzrost budownictwa mieszkaniowego tak, aby w latach 1985 — 1990 każdej rodzinie zapewnić samodzielne mieszkanie, a w nim każdej osobie 1 izbę.

Zgodnie z przyjętymi kierunkami polityki mieszkaniowej, o rozmieszczeniu społecznie-mego budownictwa decydować będą przede wszystkim potrzeby zakładów pracy. Prosty rachunek ekonomiczny wykazuje, że taniej i korzystniej jest budować mieszkania dla ludzi potrzebnych dla uruchomienia II i III zmiany w istniejących już zakładach produkcyjnych, niż na nowym miejscu budować nowe fabryki i mieszkania. Stąd też największą koncentrację budownictwa mieszkaniowego przewidziano w latach 1971 — 1975 w takich ośrodkach przemysłowych, jak: Kalisz, Konin, Gniezno, Ostrów, Leszno, Piła i Srem.

Budownictwo indywidualne ludności koncentrować się będzie głównie w małych miastach. Korzystać ono będzie ze zwiększonej pomocy kredytowej państwa. Przewidujemy również uruchomienie produkcji typowych elementów prefabrykowanych dla budownictwa indywidualnego, co powinno znacznie przyspieszyć cykl budowy takich domów. Również zakłady pracy udzielają znacznej pomocy swoim pracownikom w budowaniu domów jednorodzinnych.

Jeśli chodzi o budowę domów jednorodzinnych na wsi przez osoby zatrudnione poza rolnictwem, to Prezydium WRN wykorzystano nadane mu ostatnio uprawnienia i uchwałą swoją określiło 208 miejscowości wiejskich, w których działki budowlane będą mogły nabywać osoby pracujące poza rolnictwem i z rolnictwem nie związane.

W pozostałych wiejskich jednostkach osadniczych będą mogły nabywać działki budowlane tylko osoby stale zatrudnione w zakładach pracy, położonych na obszarze danej wsi oraz w zakładach związanych z rolnictwem, jak np. rzemieślnicy, nauczyciele wiejscy itp.

Jakie kierunki aktywizacji?

— Czytelników z mniejszych miast interesuje szczególnie problem szeroko pojętej aktywizacji

społeczno-gospodarczej miasteczek i osiedli. Wiadomo nam, że w tej dziedzinie prowadzone są w poszczególnych wydziałach i agendach Prezydium WRN daleko idące prace koncepcyjne...

— W ubiegłym roku opracowano w Prezydium WRN, w oparciu o szerokie studia i analizy, długofalowy program aktywizacji gospodarczej miast i osiedli województwa. Istotną cechą tego programu jest ścisłe określenie funkcji, którą każde z tych miast i osiedli spełniać będzie w strukturze gospodarczej i przestrzennej województwa. Program określa więc miasta o funkcjach przemysłowych, obsługi rolnictwa, turystyczno-rekreacyjnych, czy wreszcie miasta będące zapleczem większych aglomeracji miejskich. W zależności od określonych funkcji realizowane będą w nich odpowiednie przedsięwzięcia aktywizacyjne.

W ośrodkach o trwałych już dziś funkcjach przemysłowych wykształconych przez istniejący tam przemysł kluczowy, prowadzona będzie dalsza koncentracja przemysłu, głównie przez rozbudowę istniejących zakładów. Również dla niektórych innych miast znajdujących się w sferze zainteresowań przemysłu kluczowego, przewidujemy nowe lokalizacje przemysłowe.

Wykształceniu funkcji przemysłowych służyć będzie ponadto Fundusz Aktywizacji Gospodarczej, z którego korzystać będzie przemysł terenowy. W latach 1971 — 1975 fundusz ten stanowić będzie w województwie kwotę około 242 mln złotych. Przez jego wykorzystanie zamierzamy zapewnić zatrudnienie dla 5,2 tys. osób. W szeregu małych miast i osiedli realizowane będą ponadto planowe inwestycje przemysłu terenowego. W miastach i osiedlach w rejonach intensywnego rozwoju rolnictwa rozwijać będziemy instytucje i zakłady obsługi zarówno rolnictwa jak i ludności wiejskiej. Natomiast w miastach o dużych walorach krajobrazowych, posiadających zabytki architektury, będących miejscami pamięci narodowej, rozwijać będziemy urządzenia o charakterze turystyczno-rekreacyjnym.

Woda dla wsi budownictwo

— Wiejscy autorzy listów podnosili takie sprawy, jak niedostatek wody, potrzeba wzmoczenia i ułatwienia budownictwa inwentarskiego oraz kwestie związane z termami budowlanymi. Ta ostatnia sprawa wywołuje wciąż wiele lokalnych konfliktów, odwołań od decyzji władz, co hamuje sam proces inwestowania. Czy w tym zakresie rysują się jakieś korzystne zmiany?

— Sprawa zaopatrzenia wsi w wodę jest przedmiotem szczególnej troski prezydium rad narodowych i ich organów. Niestety, w wielu wsiach i gospodarstwach odczuwa się dotkliwie brak wody, co w konsekwencji poważnie hamuje rozwój hodowli. Brak odpowiedniej ilości wody, nie tylko dla rolnictwa, ale również dla przemysłu i gospodarki komunalnej, odczuwamy w całym województwie, które leży w strefie najmniejszych średniorocznych opadów w kraju. Dlatego od wielu lat staramy się o budowę dużej zbiornika retencyjnego na rzece Warcie w Jeziorsku w powiecie tureckim. Budowa tej zbiornika, której rozpoczęcie jako inwestycji planu centralnego przewidziane jest na rok 1974, wpłynie poważnie na poprawę bilansu wodnego nie tylko województwa poznańskiego, ale i niektórych rejonów województwa ódzkiego i bydgoskiego.

Na poprawę zaopatrzenia wsi w wodę prze-

znaczamy w obecnym planie 5-letnim 645 milionów złotych. Pozwoli to na wybudowanie, przy czynnym współudziale zainteresowanej ludności wiejskiej, 527 nowych wodociągów oraz rozbudowę 153 już istniejących. Mimo to w około 400 miejscowościach problem zaopatrzenia w dobrą wodę nadal pozostanie otwarty. Całkowite rozwiązanie tej trudnej sprawy nastąpi dopiero w latach 1976 — 1980.

Zagadnienia budownictwa wiejskiego zostały na początku bieżącego roku przekazane do wydziałów Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do wydziałów Rolnictwa i Leśnictwa. Jednocześnie czynne w powiatach zespoły usług projektowych podporządkowane zostały Dyrekcji Budownictwa Rolniczego. Zmiany te wprowadzone w interesie rolnictwa i rolników w poważnym stopniu powinny przyczynić się do ułatwienia realizacji zamierzeń budowlanych.

Odrębnym zagadnieniem jest wyznaczenie terenów budowlanych na wsi. Wyznaczanie takich terenów jest gospodarczą koniecznością, wynikającą zresztą z obowiązujących przepisów prawnych. Trudno pogodzić się z tym, jak to często bywa, aby każdy mieszkaniec wsi budował na terenie najbardziej mu odpowiadającym, często oddalonym od centrum wsi lub na gruntach dobrej jakości. Zarówno z ustawy o planowaniu przestrzennym, jak i z ustawy o ochronie użytków rolnych, wynika obowiązek określania terenów budowlanych na wsi. Chodzi tu o planową zabudowę wsi, pozwalającą nie tylko na koncentrację budownictwa, na ochronę gruntów, które winny być przeznaczone na cele produkcji rolnej, ale i nr. łatwiejsze i tańsze realizowanie różnego rodzaju urządzeń, służących poprawie warunków życia ludności na wsi, jak np. elektryfikacja, wodociągowanie itp.

Uważam, że to nie powinno hamować procesu inwestowania na wsi. Ze tak nie jest, o tym świadczy poważny wzrost wydanych w 1971 roku pozwoleń na budownictwo wiejskie, zwłaszcza inwentarskie.

Czego oczekiwać w gospodarce komunalnej?

— Wielu autorów listów interesują plany rozbudowy miejskich urzędów socjalno-komunalnych, jak sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej. Pojawia się też niepokój, że gazociąg ostrowski omija wielkopolskie miasteczka (np. Kostrzyn), leżące w pobliżu budowanych magistral gazowych.

— Na inwestycje komunalne przeznaczamy w latach 1971 — 1975 1 miliard 550 milionów złotych, z czego 70 proc. na budowę lub rozbudowę urzędów wodociągowych i kanalizacyjnych. W porównaniu do lat 1966 — 1970, nakłady na wodociągi w miastach wstają w obecnej 5-lacie o 280 procent, a na kanalizację o 234 procent. Wiele miast otrzyma więc w tej 5-lacie nowe albo zmodernizowane wodociągi i oczyszczalnie ścieków, przy czym sieć wodociągowa wzrosła o 95 km, a kanalizacyjna o ponad 85 km. Jest to znaczny program. Jego realizacja wymaga przełamania niejednej trudności.

Mieszkańcy Kostrzyna i innych miast niesłusznie obawiają się, że budowana magistrala gazu ziemnego ominie ich miejscowość. Wprawdzie główny gazociąg przebiegać będzie na linii Ostrów — Poznań — Piła, jednak już ustalone i zlokalizowane zostały odpowiednie podłączenia dla miast i osiedli leżących w pobliżu tego gazociągu. Plany w tym zakresie obejmują również miasto Kostrzyn.

Usługi rzemieślnicze dla miast i wsi

— Jeden z czytelników napisał, że widziałby Wielkopolską usianą tysiącami drobnych warsztatów rzemieślniczych i usługowych. Inny uzupełnił tę myśl, że winni to być rzemieślnicy, „do wszystkiego”, których brak daje się odczuwać zwłaszcza na wsi. Czy rysują się w tej kwestii jakieś nowe rozwiązania?

Wypowiadamy się zdecydowanie za rozwojem rzemiosła, przede wszystkim — rzemiosła usługowego. Natomiast działalność rzemiosła ukierunkowana na kooperację z jednostkami gospodarki społecznej, będzie ograniczona jedynie do przypadków gospodarczo uzasadnionych.

Jesteśmy szczególnie zainteresowani rozwojem rzemiosła na wsi. Spośród 13 700 czynnych na terenie województwa w 1971 roku zakładów rzemieślniczych, tylko 5 700 zakładów działa na terenie wiejskim.

Rozwojowi rzemiosła w małych miastach i wsiach sprzyjają wprowadzone ostatnio ułatwienia podatkowe, jak np. okresowe zwolnienie od podatków nowo uruchamianych zakładów rzemieślniczych, ulgi podatkowe z tytułu nakładów inwestycyjnych oraz szkolenia uczniów, zwolnienia od podatku rzemieślników-inwalidów oraz rzemieślników-rolników, osiagających niskie obroty.

Stworzone zostaną również możliwości wydawania uprawnień na prowadzenie różnorodnej działalności usługowej osobom posiadającym przygotowanie lub uzdolnienia, pozwalające na świadczenie różnych usług. Jednocześnie w odniesieniu do tego rodzaju rzemieślników zmienione zostaną odpowiednio przepisy podatkowe.

W trosce o zdrowie

— Niektórzy czytelnicy podnoszą sprawę niedbaństwa wielkopolskiej służby zdrowia. Problem stał się szczególnie ważny obecnie, po objęciu ubezpieczeniem zdrowotnym ludności rolniczej. Poruszano też brak dyscypliny pracy wśród lekarzy. Czy można liczyć na korzystne zmiany w tej dziedzinie?

— Mimo dużych nakładów na rozwój służ-

by zdrowia w latach poprzednich, potrzeby naszego społeczeństwa nie w pełni są zaspokojone. Sytuacja uległa zaostreniu w początku bieżącego roku, z chwilą objęcia społeczną opieką leczniczą ponad 400 tysięcy rolników indywidualnych i członków ich rodzin.

W związku z tym opracowany został konkretny program rozwoju sieci placówek służby zdrowia w latach 1971 — 1975, który między innymi przewiduje wybudowanie w tym 5-leciu 56 wiejskich ośrodków socjalno-kulturalnych, obejmujących przede wszystkim ośrodki zdrowia, apteki i mieszkania dla personelu lekarskiego. Budowę tych ośrodków prowadzimy w ramach tzw. Banku Inicjatyw Społecznych, w którym skoncentrowane zostały wszystkie rozproszone dotychczas środki zakładów pracy, organizacji społecznych, gospodarczych i innych. Niezależnie od tego, w ramach planu inwestycyjnego wybudujemy dalszych 16 ośrodków zdrowia na wsi. Wybudowane zostaną do 1975 roku nowe przychodnie obwodowe w Gostyniu, Srodzie, Wrzesni i w powiecie poznańskim oraz przychodnie rejonowe w Margoninie, Witkowie, Dąbiu, Stęszewie i Miłosławiu.

Wzrost liczby ubezpieczonych wymaga także powiększenia liczby łóżek w szpitalach. Pod koniec 1972 roku oddany zostanie do użytku nowy szpital w Koninie. Jeszcze w bieżącej 5-lacie rozpoczęta zostanie budowa nowych szpitali w Sremie, Pleszewie i Kaliszu. Jednocześnie rozbudowanych i zmodernizowanych zostanie dalszych 8 szpitali powiatowych.

Dużym problemem jest sprawa lekarzy. Tu chciałbym jednak, mimo krytycznych uwag w tym względzie, podkreślić, że pracownicy wielkopolskiej służby zdrowia to w ogromnej większości kadra ofiarna, realizująca swoje zadania z dużym poczuciem odpowiedzialności. Mamy jednak tej kadry wciąż za mało w stosunku do istniejących potrzeb i tu najprawdopodobniej tkwi źródło skarg na działalność niektórych lekarzy.

Czynimy usilne starania o zwiększenie liczby lekarzy w naszym województwie. I tak na przykład tylko w roku 1971 przydziały powiatowych rad narodowych zawarły 111 umów stypendialnych ze studentami, głównie Akademii Medycznej w Poznaniu, którzy po ukończeniu studiów podejmą pracę w województwie. Ponadto przybijającym do województwa lekarzom zapewniamy w pierwszej kolejności mieszkania. Szkolimy także intensywnie średni personel medyczny, zwłaszcza pielęgniarki.

W celu lepszego wykorzystania posiadanej kadry lekarskiej oraz sprzętu medycznego organizować będziemy we wszystkich powiatach połączone zakłady służby zdrowia, obejmujące przychodnie, szpitale, pogotowia ratunkowe i transport sanitarny w jednej silnej jednostce. Mamy w tym zakresie dobre doświadczenia z powiatu tureckiego.

Wszystkie te przedsięwzięcia niewątpliwie pozwolą usprawnić działalność służby zdrowia i wyeliminować przyczyny powodujące skargi ludności.

Handel i zaopatrzenie

— W listach poruszano też niedostatki w zaopatrzeniu sklepów i to zarówno w artykuły przemysłowo-produkcyjne (cegła, cement, pasze, koryta kamionkowe), jak i spożywcze, a zwłaszcza wyroby mięsne. Czy i kiedy można liczyć na poprawę w tym zakresie?

— Zaopatrzenie ludności województwa poznańskiego w artykuły spożywcze i przemysłowe uległo w ostatnim czasie znacznej poprawie. Dalszy postęp w tej dziedzinie przewidujemy w kolejnych latach bieżącej pięcioletki.

Wzrosły między innymi dostawy mięsa na rynek. Jeżeli w latach 1966 — 1970 sprzedawaliśmy 34,5 proc. więcej w naszym województwie, to już w pierwszych dwóch miesiącach roku bieżącego wzrost ten wynosił 28,3 proc. Mimo to wzrost ten nie oznacza jeszcze pełnego pokrycia potrzeb, zwłaszcza w poszczególnych asortymentach wyrobów mięsnych. Wynikające z ostatnich spisów rolnych tendencje wzrostu i rozwoju hodowli w kraju i naszym województwie, jeżeli zostaną utrzymane, świadczą o dalszych możliwościach poprawy zaopatrzenia rynku w mięso i wyroby wędliniarskie.

Jeśli chodzi o wspomniane przez czytelników artykuły przemysłowe, a więc takie jak cement, cegła pełna, koryta kamionkowe, których brak daje się odczuwać na rynku wiejskim, przewidujemy zwiększenie ich dostaw jeszcze w I półroczu 1972 r. W porównaniu do roku 1971 o 170 proc. wzrosną dostawy cegły pełnej, o 80 proc. koryt kamionkowych, o 4,5 proc. cementu.

Wiele wysiłku handel nasz skieruje na usprawnienie obsługi klienta, podniesienie kultury sprzedaży. Jeszcze w tym roku sieć detaliczna powiększy się o 142 sklepy, w tym na wsi o 84 sklepy. Wprowadzać będziemy również usprawnienia organizacyjne handlu. Między innymi przewidujemy zwiększenie liczby sprzedawców, przez zatrudnienie kobiet na tzw. półetatatach, zwłaszcza w okresie szczytowych zakupów.

Na koniec pragnę wyrazić serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy nadesłali w ramach „Forum” swoje uwagi i wnioski.

Chciałbym tu zauważyć, że nie sposób omówić w tym miejscu wszystkie sprawy, o których piszą w swych listach Czytelnicy „Głosu Wielkopolskiego”.

Wszystkie jednak uwagi, wnioski i pytania zostaną szczegółowo rozpatrzone i każdy z uczestników „Forum” otrzyma na swój list pisemną odpowiedź.

Zanotował:

FELIKS BIŁOS

Skup w Wielkopolsce

- Pomyślne wyniki I kwartału
- Wysoka podaż żywca
- Więcej mleka

I kwartał bieżącego roku został zamknięty pomyślnymi wynikami w skupie płodów rolnych, żywca i mleka. Korzystne tendencje wzrostu towarowości wielkopolskiego rolnictwa, jakie obserwowaliśmy w roku ubiegłym, utrzymują się nadal. Są one m.in. skutkiem pozytywnych dla rolnictwa posunięć w polityce państwa, stwarzających warunki do rozwoju produkcji, a zwłaszcza hodowli trzody chlewnej i bydła.

Jak wynika z informacji Wydziału Skupu Prezydium WRN, w minionym kwartale notowano przekroczenie planu skupu żywca. Dotyczy to wszystkich gatunków zwierząt, z wyjątkiem trzody bekonowej. Rolnicstwo wielkopolskie dostarczyło w tym czasie 89,7 tysiąca ton żywca, co stanowi 28,4 procent wykonania planu rocznego. Dla porównania w I kwartale 1971 roku skupiono 72 tysiące ton żywca. Największy skok w dostawach obserwuje się w trzodzie mięsno-słoninowej, której podaż sięgała w minionym kwartale 43 tysiące ton, to znaczy była większa o 15,7 tysiąca ton niż w podobnym okresie ubiegłego roku.

Jeśli chodzi o skup bydła, na uwagę zasługuje fakt skierowania do dalszej hodowli ponad 9 tysięcy cieląt spośród 19 tysięcy sztuk dostarczonych do punktów skupu. Chodzi w tym wypadku o odnowienie stada i jego wzrost ilościowy, a także o uzyskanie materiału do tuczu

mlodych opasów. Kontynuowana jest ta akcja umożliwiająca wprawdzie w życie od 4 kwietnia br. korzystniejsze ceny skupu cieląt, a także młodego bydła rzeźnego.

Wieś wielkopolska sprzedała państwu 1700 ton drobiu, o 800 ton więcej niż w I kwartale ubr. Ta dynamika wzrostu już w miesiącach zimowych, pozwala żywić nadzieję, że i w tej dziedzinie hodowli będą większe niż dotychczas sukcesy. Można też nie mieć niemałego znaczenia dla sprawniejszego zaopatrzenia rynku w mięso.

Dobrze przebiegają dostawy mleka, które w I kwartale br. wyniosły w naszym województwie 51,5 mln. litrów, co stanowi 111,2 procenta planu kwartalnego. W stosunku do analogicznego okresu ubr. jest to wzrost o 9,5 mln. litrów. Jeszcze większych dostaw mleka należy się spodziewać w II kwartale br.

Pomimo wykonania i wysokiego przekroczenia rocznych planów skupu zbóż (110,4 procenta) ze zbiorów 1971 roku, nadal trwają dostawy. Od początku akcji do 31 marca br. dostarczono w województwie poznańskim o 140 tysięcy ton więcej niż w podobnym okresie kampanii skupowej ze zbiorów 1970 roku. Zbliża się ku końcowi wykup zbóż kontraktowanych, z czym były pewne kłopoty. Do pełnej realizacji planu brakuje jedynie 5 tysięcy ton. (emp)

Ta debata nie nabrała publicznego rozgłosu, chociaż brały w niej udział setki, jeśli nie tysiące ludzi różnych środowisk, wieku i profesji. Dyskutowano z pasją godną zresztą tematu, którym jest projekt **perspektywnego programu mieszkaniowego** zaproponowany przez Komitet Centralny PZPR na lata 1971—1990. Wniosków padło bardzo wiele, a liczne z nich posłużą wzbogaceniu i skorygowaniu projektu.

Dyskusja odbyła się w całym kraju, a trwała od pierwszych dni marca br. W Poznaniu zapoczątkowała ją narada w Komitecie Wojewódzkim PZPR. Dzisiaj można już pokusić się o zwięzły wniosek.

WSTĘPNE SPOSTRZEŻENIA

Na wszystkich niemal zebraniach dostrzegano się jak gdyby dwa nurty tematyczne: jeden dotyczył samego programu na lata najbliższe i dalsze, drugi odnosił się przede wszystkim do realizacji proponowanych przez program celów. Z uznaniem witano ten pierwszy kompleksowy i tak śmiały plan perspektywny budownictwa mieszkaniowego w naszym kraju, przewidujący budowę jeszcze w tej pięcioletce 1080 tys. mieszkań*. Jednocześnie uzupełniono jego tekst, a także polemizowano z niektórymi tezami.

W wielu środowiskach postulowano zwiększenie roli rad narodowych jako głównego koordynatora budownictwa mieszkaniowego, które m. in. powinny niezwłocznie przystąpić do przejmowania na własność państwa terenów pod uspołecznione budownictwo mieszkaniowe.

Zwracano uwagę na konieczność wydanej, a przede wszystkim dobrze zaprogramowanej pomocy (bez biurokratycznej mitręgi) dla ludzi pracy, któ-

Dla milionów i na lata

rzy podjęli się budowania domów jednorodzinnych. Elementy skostniałych form organizacyjnych i różnych antyboźców wzrostu produkcji budowlanej powinny być szybko usuwane z całego procesu inwestycyjnego, w przeciwnym razie nie uzyskamy programowanych efektów. Z tym łączy się też potrzebą poprawy organizacji i mechanizacji pracy, tak, aby wyraźnie rosła wydajność, mały koszt budowy, podnosiła się jakość.

Wiele jest też do zrobienia — podkreślano — w dziedzinie wykorzystania lokalnych źródeł surowców i materiałów budowlanych. Muszą temu sprzyjać: życzliwa polityka władz terenowych, operatywność i inicjatywne zakłady pracy oraz samych obywateli.

SZYBCIEJ I WIĘCEJ

Z żywszym niż w innych środowiskach zainteresowaniem przyjęła projekt programu młodzież. Tu przeważały propozycje dotyczące form inicjatyw na rzecz zwiększenia rozmiarów budownictwa. Postulowano śmielsze wciąganie do różnych prac uczniów zasadniczych szkół budowlanych, przez organizowanie ich praktyki przy budowie obiektów towarzyszących, powierzanie im też budowy całych tego rodzaju obiektów. Do działalności patronackiej należałoby wciągnąć młodzież akademicką, a przedsiębiorstwa budowlane zobowiązać do tworzenia frontu robót dla studenckich praktyk robotniczych.

W licznych środowiskach domagano się też znacznie szerszego uproszczenia formalności urzędowych. Postulowano ograniczenie ilości dokumentacji technicznej do materiałów niezbędnych przy budowie. Powinien być zniesiony obowiązek uzyskiwania zezwoleń na budowę przez jednostki uspołecznione, ponieważ w takich przypadkach dokumentacja jest zatwierdzana wcześniej, na etapie projektowania, przez władze budowlane. Nadal też obowiązuje przepis o konieczności uzyskiwania pozwoleń na użytkowanie obiektu, a można go przecież zastąpić klauzulą w protokole odbioru

budowy, który podpisuje także przedstawiciel władzy budowlanej.

ROZWÓJ BUDOWNICTWA

W dyskusji nie pominięto również polityki mieszkaniowej. W tej części projektu uchwały zaproponowano zawrzeć następującą klauzulę:

„w większych aglomeracjach przejąć na własność państwa grunty i większe budynki mieszkalne, co umożliwiłoby prowadzenie prac remontowych, modernizacyjnych i podniesienia standardu użytkowego tych obiektów“.

Przy ustalaniu kryteriów przydziału mieszkań ograniczyć grupy uprawnionych do uzyskania mieszkań w trybie przyspieszonym — mówiono — aby był to przywilej społecznie odczuwalny, a jednocześnie nie naruszał zaufania społeczeństwa do spójności mieszkaniowej. Trzeba też zwiększyć normę mieszkania dla

Wielkopolski plac budowy

mlodych małżeństw — do rozmiarów M-4, uznając za rodzinę rozwijającą młode małżeństwo posiadające jedno dziecko.

Liczni członkowie spółdzielni uważają za słusze, by ciężar finansowania uzbrojenia terenu pod spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe przyjęły na siebie rady narodowe przy najmniej w części.

Podaj najwięcej dyskusji wywołała ta część projektu programu, która dotyczy rozwoju budownictwa i tworzenia przemysłu mieszkaniowego. Stąd i wniosków było tu dużo. Wynika z nich m. in., że wobec słabo rozwiniętej bazy technicznej nie należy rezygnować z tradycyjnych technologii budowlanych oraz innych, nawet nowatorskich, pozwalających wykorzystać różne lokalne źródła surowców.

Zaopatrzenie materiałowe obciążone jest szeregiem dolegliwości. Dążąc do ich usunięcia, trzeba na przykład ujednolicić terminy gwarancyjne odpowiedzialności producentów ma-

teriałów budowlanych z terminami gwarancji za wykonane roboty; niezbędne jest wprowadzenie nowych materiałów podłogowych i rur do gorącej wody, których trwałość będzie dłuższa niż obecnych; oczekuje się też zunifikowania węzłów instalacyjnych, umożliwiających pełną prefabrykację pionów wody, gazu, ciepłota itp.

We wszystkich też niemal spotkaniach dyskusyjnych postulowano ustanowienie karty pracownika budowlanego, co ma zwiększyć atrakcyjność tego zawodu.

LUZDIOM POD OPIEKĘ

Mieszkania, ich budowa ma miarę naszych możliwości i potrzeb, perspektywa aż po 1990 rok — to pasjonujące zagadnienie, postawione po nowemu przez VII i VIII Plenum KC PZPR i pogłębione przez uchwałę VI Zjazdu. Sprawy te mają ogromną wagę gospodarczą i społeczną, warunkują rozwój narodu i kraju, dotyczy milionów ludzi. Z myślą o nich więc, o przyszłych użytkownikach nowych bloków i osiedli, uznano za słusze poddać projekt programu mieszkaniowego szerokiej konsultacji. Chodziło o swego rodzaju weryfikację, skonfrontowanie poglądów twórców mieszkaniowej koncepcji z ocenami obywateli oraz fachowców licznych specjalności. Chodziło też o zjednanie dla tych koncepcji ludzi różnych środowisk, bo, powiedzmy sobie otwarcie: program to dopiero zestaw propozycji, planów i dyrektyw. To dopiero początek drogi, którą trzeba zbudować, którą będą budować ludzie. Od ich zatem osobistego zaangażowania i entuzjazmu zależeć będzie bardzo wiele.

Dobrze się więc stało, że dyskusja była też okazją do omówienia miejscowych spraw mieszkaniowych, do ujawnienia lokalnych możliwości nie tylko realizacji przyszłego programu, ale również jego rozszerzenia i wzbogacenia.

ZBIGNIEW MIKA

* Pisyaliśmy o tych sprawach w numerze 84 „Głosu” w artykule pt. „Mieszkań 56 tysięcy“.

Tak wygląda precyzyjny nrwielator sprzeczony z laserem gazowym.
Fot. — Marek Czasnoję

Jak zmierzyć statek?

wadzone je ze Stanów Zjednoczonych, z firmy „Spectra Phisic”. Każdy ma moc 1 mW, zasilany jest prądem elektrycznym 220 V, wiązka wyjściowa promieni ma przekrój 0,8 mm. Dwa z nich znajdują się w Instytucie Okrętowym Politechniki Szczecińskiej, którym kieruje prof. Henryk Dzielanowski. Trzeci od pewnego już czasu świetnie zda egzamin w stoczni, po raz pierwszy w Polsce zastosowany do takiego właśnie celu. Szczecińscy naukowcy i geodeci szybko znaleźli techniczne zastosowanie nowoczesnego urządzenia do pomiarów kadłubów okrętowych. Skonstruowali specjalne urządzenie, składające się z precyzyjnego niwela tora połączzonego z laserem gazowym osadzonym na statywie.

Jak to wygląda w praktyce? Posłużmy się przykładem: manipulacji przy ustawianiu i regulacji sekcji dennej statku trwały według poprzednich metod aż osiem godzin. Dziś przy zastosowaniu lasera nie tylko skrócono czas tych manipulacji do dwóch i pół godziny, ale znacznie ułatwiono pracę samym stoczniowcom, gdyż monterzy pracują ściśle według widocznego promienia laserowego, a więc bardziej precyzyjnie.

Do pomiarów statków w Stoczni Szczecińskiej używać się będzie niebawem specjalnie sprorzeczonego ze Szwajcarii teodolitu laserowego, najnowsze w tej dziedzinie osiągnięcia techniki światłowej. Szczecińscy naukowcy nawiązali też współpracę z Wojskową Akademią Techniczną, wspólnie opracowując polską konstrukcję teodolitu laserowego możliwą do zastosowania nie tylko w przemyśle okrętowym, ale i w innych gałęziach gospodarki narodowej, przede wszystkim w budownictwie przemysłowym.

TADEUSZ KARWACKI

Z wizytą w nowej siedzibie Węgierskiego Instytutu Kultury

Mapa Polski

usiana węgierskimi chorągiewkami

Pózną jesienią 1948 r. gdy Węgierski Instytut Kultury rozpoczął w Warszawie swą działalność, dysponował jednym pokojem i jednym pracownikiem. W siedem lat później otworzył własny lokal przy Placu Dzierżyńskiego, znany dobrze zarówno warszawiakom, jak i liczny gośćmi z całej Polski. Teraz, po 23 latach istnienia, Węgierski Instytut Kultury otworzył uroczyste swą nową siedzibę w reprezentacyjnym punkcie Warszawy, przy ul. Marszałkowskiej 80.

Wspólnym wysiłkiem węgierskich i polskich architektów wewnątrz oraz plastyków powstała siedziba bardzo nowoczesna, a równocześnie nader miła, przytulna. Na 1.100 m kw. po wierzchni zmieszczono w podziemiu salę do nauki języka węgierskiego, która wyposażona zostanie w nowoczesną aparaturę, i salę wystawową; na parterze — sklep z pamiątkami, a na piątym — salę kinowo-imprezową z ekranem panoramycznym i sporą sceną, salą klubową z wewnętrzną telewizją połączoną z salą imprezową, dużą czytelnię z bogatym księgozbiorem, niewielki barek, no i pokoje biurowe.

W sklepie z pamiątkami, prowadzonym przez węgierskie przedsiębiorstwo „Kultura” oprócz wyrobów artystycznych, ludowych i pamiątek można nabyć węgierskie książki i albumy, jak też szeroki zestaw płyt — od dzieł Liszta po muzykę młodzieżową, a nawet „Love story”. Na parterze Instytutu otwiera się także wspólne przedstawicielstwo biura podróży „Ibusz” i linii

lotniczych „Malev”, które naszym turystom wybierającym się na Węgry służą chętnie radą i pomocą. A sala wystawowa, na otwarcie, prezentuje ciekawe prace graficzne i rzeźbiarskie pięciu węgierskich artystek: Lili Orszag, Eniko Szollossy, Ersebet Schaar, Szanto Pirozka i Margit Agothy.

Do sali czytelnicy przywędrowała z dawnego lokalu mapa Polski. Gęsto usiana chorągiewkami o węgierskich barwach narodowych jest wymownym świadectwem szerokiego — ogólnopolskiego — zasięgu działalności Instytutu. Gdzie w najbliższym czasie pojawiają się nowe chorągiewki, z jakimi imprezami będzie to związane? — zapytałem wicedyrektora Instytutu, Istvana Molnara.

— Na terenie Wielkopolski trwają obecnie „Dni Kultury Węgierskiej”: są wystawy, spotkania ze studentami, pokazy filmowe, występuje zespół młodzieżowy „mocnego uderzenia”. Jest quiz o Węgrzech — odpowiada dyr. Istvan Molnar. — Prawdopodobnie w maju odbędzie się „Dni Kultury Węgierskiej” w Nowym Sączu i

powiecie nowosądeckim. Dla działaczy w Łodzi i Warszawie organizujemy odczyty o polityce młodzieżowej na Węgrzech. Podczas „Dni Gospodarki Węgierskiej” poznamy słuchaczy w Warszawie, Katowicach i Poznaniu z problemami działania naszego nowego mechanizmu ekonomicznego. Przy pomocy Instytutu, w ciągu kwietnia, studenci węgierscy kształcący się w polskich uczelniach artystycznych urządzają wystawy swoich prac — m. in. w Łodzi, Poznaniu, Olsztynie, Krakowie, Katowicach i Gdańsku. Po Polsce wędruje wystawa prac artysty-malarza Fellyedyego, który także studiował w Polsce. A mieszkańcy Wrocławia i Katowic poznamy za pośrednictwem wystawy z urokami turystycznymi Węgier — ale zapraszając do zobaczenia tego wszystkiego w naturze.

No i naturalnie wszystkich interesujących się w Polsce Węgrami, naszym życiem, kulturą — a wiemy z własnego dotychczasowego doświadczenia, że jest ich w Polsce mocno — serdecznie zapraszamy na imprezy do nas, do nowej siedziby naszego Instytutu.

JERZY ZAJĄCZKOWSKI

Rugbiści Poznania u progu wiosennego sezonu

Z dwóch zespołów Poznania walczących w I lidze rugby, jako pierwszy wystartowali reprezentanci Polonii, występujący w grupie „A”. Zajmują w niej obecnie czwarte miejsce z szansami na poprawienie swojej pozycji. Poznania należy do czołówki w grupie „B” i ma duże widoki na awans.

Hokejowe mistrzostwa świata grupy A

W pierwszym, wtorkowym, meczu rozgrywanych w Pradze mistrzostw świata grupy „A” w hokeju na lodzie Szwecja pokonała wysoko drużynę NRF 10:0 (3:0, 5:0, 2:0).

W drugim hokejskim Finlandii przegrał niespodziewanie ze Szwajcarią 2:3 (2:1, 0:0, 0:2).

Podczas meczu o mistrzostwo świata w hokeju na lodzie w momencie, w którym drużyna czechosłowacka prowadziła z przegraną Szwecji 1:0, pewnie rozgrywaną kibic szwedzki wyrzucił z okna swojego mieszkania na 3 piętrze telewizor. Aparat spadł na jego własny samochód stojący pod oknem. W drodze do warsztatu uszkodzony samochód owego kibica zderzył się z innym pojazdem.

Niefortunny kibic zapłaciwszy 400 koron kary zmuszony był powrócić do domu autobusem. (o-za)

Tenis

J. Piątek kapitanem narodowej drużyny

Do późnych godzin wieczornych trwały w wtorek obrady zarządu Polskiego Związku Tenisowego. Dokonano dalszych zmian personalnych. Funkcje kapitana drużyny dżavicuskiej objął były reprezentant Polski Józef Piątek (Poznań). B. kapitan Zbigniew Bejdowski zrezygnował z pracy

Zarząd PZT przyniósł, że zeszłoroczna decyzja odwołująca Z. Bejdowskiego ze stanowiska kapitana była niesłuszną i zaproponował mu ponowne jego objęcie. Jednak zarówno Z. Bejdowski jak i trenerzy Szukiewicz, Radzio i Piotrowski odmówili objęcia proponowanych im funkcji, tłumacząc to obowiązkami w klubach oraz faktem, że atmosfera panująca obecnie w PZT nie gwarantuje pomyślnej współpracy trenerów i działaczy. (o-za)

„Totek” płaci

P.P. Totalizator Sportowy zawiadamia, że w zakładach piłkarskich z dnia 8/9 kwietnia stwierdzono: Liga angielska: 9 rozw. z 13 trafieniami — wygrane po 27,098 zł; 551 rozw. z 12 — po 442 zł; 5,820 rozw. z 11 — po 41 zł; 33,594 rozw. z 10 — po 7 zł. Liga polska: 2 rozw. z 13 trafieniami — wygrane po 60,620 zł; 36 rozw. z 12 — po 3,367 zł; 600 rozw. z 11 — po 202 zł; 4,388 rozw. z 10 — po 27 zł.

W zakładach Toto-Lotka z dnia 9 kwietnia. Losowanie I: 3 rozw. z 5 traf. prem. — wygr. po 1,000,000 zł; 125 rozw. z 5 traf. zwykły. — po ok. 27,000 zł; 11,756 rozw. z 4 traf. — po 435 zł; 271,157 rozw. z 3 traf. — po 19 zł.

Przed jubileuszowym Wyciągiem Pokoju

XXV Wyciąg Pokoju, jak przystało na jubilat, wzbogacono regulaminowymi i technicznymi udogodzeniami. Sędzią głównym — Heinz Dietrich (NRD) poinformował, że tym razem w poszczególnej wojach technicznych jechać będą również sędziowie. Inną nowinką będzie wprowadzenie radio-telefonów produkcji NRD. Ułatwią one pracę zwłaszcza dziennikarzom, którzy na trasie etapu otrzymają szybkie informacje, nawet jeśli wyciągowy konwój będzie bardzo rozciągnięty.

Kolarze jugosłowiańscy od 25 lat marzą o powtórzeniu sukcesów Proška i Zorica w generalnej klasyfikacji Wyciągu Pokoju. W tym roku Jugosłowianie pokładają nadzieje w dwóch asach zespołu: 31-letnim Rudolfie Valenciu i 27-letnim Kovalu (uczestnikach XXIII WP).

Kolarska reprezentacja Wielkiej Brytanii przyjedzie na XXV Wyciąg Pokoju do Berlina w następnym tygodniu. Złoty wjeżdża do Berlina, Howard Derby, Mick Potts, Ian Greenhalgh, Phil Scheetham i Owen Mellor. Gilchrist, tak jak triumfator WP w 1952 r. — Ian Steel, jest Szkotem. Pochodzi on z Edynburga i słyźnie jako świetny „goral”.

Polska przygotowała dla upamiętnienia jubileuszowego WP okolicznościowy znaczek. Na znaczku wartości 60 gr, przedstawiono na srebrzystym tle wachlarzy kolarzy na trasie. (o-za)

Żużel

Fatalny początek

Tegoroczny sezon żużlowy rozpoczął się fatalnie. Ubiegłej niedzieli, zanotowano kilka poważnych wypadków. Pragnąc jak najwnikliwiej zbadać przyczyny krask, szczególnie podczas zawodów w Opolu Główna Komisja Żużlowa PZMot. przeprowadza szczegółowe dochodzenia, by na ich podstawie podjąć najodpowiedniejsze środki mające na celu w przyszłości wyeliminowanie ostrych starć na torach żużlowych.

Na torze żużlowym w Opolu po-ważnych obrażeń doznał trzech zawodników: Jan Ratajczyk, ma złamanie obie kości udowe, otwarte złamanie stawu skokowego. Przewieziony w szpitalu w Opolu. Henryk Golec ma zmiądloną stopę, a Szejkiel doznał wstrząsu mózgu. (o-za)

Lech — Start

Przed sprzedaż biletów

Swoją kolejny mecz mistrzowski, piłkarze poznańskiego Lecha, rozegrają w najbliższą niedzielę o godz. 11 na Stadionie 22 Lipca ze Startem Łódź. W związku z tym, już od dzisiaj w sekretariacie Lecha przy ul. Marchlewskiego 142, można nabywać bilety na to ciekawe spotkanie, w godzinach 8-18 zaś w sobotę od 8 do 16. Wątek 14 bm w godzinach 11-18, bilety na mecz Lech — Start, będzie można nabyć również w kasach stadionu Lecha na Dębca.

Sekretariat Lecha zawiadamia jednocześnie, że posiadacz biletu na mecz Lech — Urania z numerem 28300 (pasek zielony), może się zgłosić po odbiór karty wolnego wstępu. (—)

Praca • Nauka

Młodsza pracowniczka przyłmę „Hafta” hafciarstwo-bielźniarstwo — Poznań, Stary Rynek 58. 10663g

Gospościa potrzebna do 2 osób dorosłych, pokójka zapewnił. Urbanowska 5E. 10513g

Potrzebna retuszerka — retuszer negatywów oraz kopia amatorska. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10514g.

Samodzielną pomoc domową na stałe lub dochodzącą przyjmę (może być z prowincji), samodzielną pokojką). Zgłoszenia po godzinie 17, Sołacz, ul. Podolska 1. 10487gpr.

Fryzjerka dobra potrzebna zaraz. Gwardii Ludowej 19. 11126g

Sprzedaż

Sprzedam stół dwupoziomowy, tapczan, fotele. Telefon 702-92, po 16. 10805g

Sprzedam MZ 250/1, dobrego stanu. Poznań, Sza motulska 43 m. 23, ogłaś dać 14-16. 11107g

Sprzedam motorower „Zak”, Dzierżyńskiego 95 m. 15. 10401g

Sprzedam 2 tony drutu czarnego palonego o średnicy 3 mm i 2 tony drutu ocynkowanego, twardego, o średnicy 1,8-2 mm. Adres wskazać „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10861g.

Wózek dziecięcy najnowszego modelu — poleca Cz. Szczępańska, Czerwonej Armii 61, w podwórzu. 9038g

Aksesoria oraz części samochodowe, motocyklowe poleca sklep: Dzierżyńskiego 271 (przy Bluszczowej). 8377g

Siatki parkanowe na klatki i siła polecam. Armii Czerwonej 23. 6056g

Sprzedam piec kuchenny gazowy — węglowy. Cena 600 zł. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 11106g.

Przyjmę dozorstwo warunków mieszkanie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 9032g

Wytwórnia z tworzyw sztucznych przyjmuje 2 pracowników (ce) Oferty z życiorysem i przebiegiem pracy „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 8931 g

Chippendale jadalnie, kanape, fotele, lustro i inne stylowe meble sprzedam. Zgłoszenia tel. 630-92. 8950g

Sprzedam silnik elektryczny 0,8 KW 380V. Lakieria Poznań Ostrowska 143 8939g

Samochody

Sprzedam Trabanta 601 po małym przebiegu. Telefon 67-16-45 po 15. 10704g

Sprzedam Zastawę, rok 1967. Poznań, tel. 643-86, po godz. 15. 10961g

Sprzedam Trabanta-Comb. Tel. 216-22. 10821g

Użytkownicy samochodów „Syrena”! Zakładam na oczekiwaniu, amortyzator przekładni biegów, rewalacyjnie poprawiający zmianę biegów i eliminujący drgania drążka. Wzór prawie zastrzeżony. Płat kowo, Obornicka 66 (1,500 m za rondem). 9041g

Sprzedam Warszawę M-20 z taksometrem w dobrym stanie. Przybyszewskiego 5 m. 1, po południu. 10479g

Sprzedam „Stara”, skrzyniowy, wywrotka. Wawrzyniak, Górczewskiego 9 m. 6. 11200g

W dniu 9 kwietnia 1972 r. zmarł nagle

JAN KOZŁOWSKI

długoletni pracownik PZNF w Lubiniu.

Wyrazy głębokiego współczucia Rodzinie Zmarłego składają:

Samorząd Robotniczy i Dykcja

Poznańskich Zakładów Nawozów Fosforowych K3608

z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 11 kwietnia 1972 r. odeszła od nas na zawsze, przeżywszy lat 49

ALEKSANDRA DASZKIEWICZ

moja ukochana córka, nasza siostra, szwagierka i ciocia.

Pogrzeb odbędzie się dnia 13 kwietnia 1972 r. o godz. 11 na cmentarzu junkowskim.

Matka z rodziną

Poznań, ul. Radosna 49a. 11288g

z głębokim bólem zawiadamiamy, że w dniu 9 kwietnia 1972 r. zmarł po krótkim lecz ciężkim cierpieniu, opatrzone Sakramentami św., mój najdroższy mąż, kochany, troskliwy ojciec, teść i dziadek, śp.

JULIAN OBLIZAJEK

mistrz krawiecki

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 12 bm. o godz. 16 na cmentarzu w Kole.

W smutku pograżona

żona z rodziną

11164g

Państwowy Ośrodek Maszynowy w Mirosławcu, pow. Wałcz, ul. Orła 6

SPRZEDA W RAMACH AKCJI DEPRECJACJI

części zamienne peñnowartościowe

do ciągnika Ursus C-325 i C-328,
— do ciągnika Zetor K-25.

Wyżej wymienione części zamienne mogą kupować rolnicy indywidualni, jednostki państwowe i spółdzielcze.

PRZY SPRZEDAŻY UDZIELAMY WYSOKIEGO RABATU.

K2209

Lokale

Pracująca w kulturze poszukuje zaraz pokoju w centrum. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10976g.

Pokój z kuchnią, 37 m², nowe budownictwo, z balkonem, przy placu Miodej Gwardii, zamieniam na 2 pokoje w tej samej okolicy. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 8298gpr.

Młoda nauczycielka pracująca, studiuje, poszukuje pokoju na półtora roku. Gwarancja wyprzedzenia. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10898g.

2 pokoje z kuchnią łącznie 40 m² w nowym budownictwie, zamieniam na M-3 w nowym budownictwie. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 8973g

Zamienię mieszkanie 3-pokojowe nowe budownictwo 70 m², na 2 mieszkania mniejsze w nowym budownictwie. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 8763g

Szukam spiesznie pokoju pustego lub pokoju z kuchnią. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 8872g

Nieruchomości

Sprzedam domek, ogród 1.400 m². Puszczykowo, ul. Poznańska 70, Gmachowski. 11202g

Parcelę 880 m² pod zabudowę, 6500 m² pod ogrodnicztwo lub hodowlę — sprzedam. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 10893g.

Sprzedam działkę budowlaną w Piatkowie 600 m². Wiadomość: Puszczykowo, ul. Nizinna 12, godz. 15-18. 10460g

Wille wolnym mieszkaniem kupię — właściciel. Poznań, Szelągowska 39. 10441g

Zguby • Rożne

W dniu 9. IV. 72 około godz. 20 na trasie Merkurij — ul. Wawerska, postanowiono w takowe czar ny portfel. Znalazcę prosi się o zwrot za wynagrodzeniem pod adres: ulica Wawerska 6 m. 1. 11001g

Zaginął mój, żony kundel Bobek. Odprowadzić za wynagrodzeniem. Poznań, Żurawia 7 m. 1 — skłódzik. 10946g

Znaleziono radio tranzystor. Odebrać: Łukaszewicz 3 m. 18, wieczorem. 11117g

Zaginął piesek owczarek niemiecki, krótko przystryżony, popielaty. Uczeńkiem, znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Poznań, ul. Żupańskiego 12 m. 17. 10940g

Łódzki domowe naprawiam. Tel. 316-07. 9125g

Cheesz uniknąć pożaru w swoich budynkach? Zabezpiecz je przez pomalowanie farbami ogniochronnymi. Malowanie wykonuje Zakład Izolacji Budowlanych — Ryszard Kostecik, Wrocław, ul. Śniadeckich 51, tel. 815-86.

Komunikaty

Z uwagi na zwolnienie ob. Bolesława Szuberta z kierownictwa Punktu Usługowego Radio-Telewizyjnego GS-u — stwierdzamy, że z dniem 9 marca 1972 r. nie będziemy regulować jakichkolwiek należności z tytułu napraw gwarancyjnych i tenże nie jest upoważniony do wykonywania prac naprawczych w imieniu GS-u.

Zarząd GS Odolanów K2544

Pracownicy poszukiwani

Biurowie Projektów Budowlanych w Poznaniu, ul. Stalingradzka 53 — zatrudni zaraz:

- INŻYNIERA BUDOWLANEGO — KONSTRUKTORA z uprawnieniami, na stanowisko projektanta;
- ST. PROJEKTANTÓW, PROJEKTANTÓW branży instalacji sanitarnych i drogowo-łotniskowej;
- UPRAWNIENIEGO INŻYNIERA na stanowisko rzeczoznawcy bhp — na część etatu;
- ST. ASYSTENTÓW, ASYSTENTÓW — branży architektonicznej — konstrukcyjnej;
- oraz KIEROWNICZKĘ halli maszyn.

Informacje telefonicznie: 472-11, wewn. 27-31. 8640g

Rejon Eksploatacji Dróg Publicznych w Lesznie, Al. Czerwonej Armii nr 30 — zatrudni zaraz:

- Z-CE KIEROWNIKĄ Obwodów Dróg Państwowych nr 1 w Lesznie wraz z uprawnieniami. Wymagane kwalifikacje wyższe techniczne i 3 lata praktyki w zawodach technicznych, w tym przynajmniej 2 lata w bezpośredniej produkcji, lub średnie wykształcenie techniczne i 6 lat praktyki w zawodach technicznych, w tym przynajmniej 3 lata w bezpośredniej produkcji. Wynagrodzenie zgodnie z układem zbiorowym pracy w budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.
- Z-CE KIEROWNIKĄ Grupy Robót Bieżącego Utrzymania wraz z uprawnieniami — zaraz, przy Rejonie Eksploatacji Dróg Publicznych w Lesznie, Al. Czerwonej Armii nr 30. Wymagane kwalifikacje zawodowe jak w punkcie 1. Wynagrodzenie zgodnie z układem pracy w budownictwie, z dnia 15 marca 1958 r.
- Z-CE KIEROWNIKĄ ROBOT wraz z uprawnieniami — zaraz, przy Rejonie Eksploatacji Dróg Publicznych w Lesznie, Al. Czerwonej Armii nr 30. Wymagane kwalifikacje zawodowe jak w punkcie 1. Wynagrodzenie zgodnie z układem pracy w budownictwie, z dnia 15 marca 1958 r. K2298g

Polski Czerwony Krzyż, Zarząd Wojewódzki w Poznaniu, ul. Rybaki 18a, II ptr. — zatrudni PRACOWNIKĄ z praktyką do działu finansowo-księgowego.

Zgłoszenia prosimy kierować pod w. w. adresem. 8156g

Dyrekcja Poznańskiej Fabryki Łożysk Toczących — przyjmie natychmiast do pracy w Dziale Inwestycji:

- INŻYNIERA lub TECHNIKA BUDOWLANEGO z uprawnieniami budowlanymi z zakresu instalacji rurowych i wentylacyjnych;
- INŻYNIERA METALURGA — METALOGRAFA.

Warunki pracy i pracy do omówienia w Dziale Kadr i Szkolenia Zawodowego — pokój nr 3. Dojazd tramwajami linii nr 6, 8 i 19 oraz autobusem nr 70. K3553

Warsztaty Ortopedyczne AM w Poznaniu, ul. Dzierżyńskiego 135 — zatrudni zaraz:

- 2 MISTRZÓW lub CZELADNIKÓW SZEWCÓW,
- MISTRZA CHOLEWIKARZA,
- MISTRZA lub CZELADNIKA STOLARZA.

Warunki pracy wg zarządzenia Min. Zdr. i Op. Społecznej, z dnia 25 listopada 1967 r. Informacje i zgłoszenia w kadrach, pok. 6, telefon 380-297. K2561

Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w Poznaniu, ul. Stalingradzka 69 — przyjmie do pracy zaraz:

- MECHANIKAM SAMOCHODOWYM,
- ŚLUSARZYM SPAWACZY,
- BLACHARZĄ SAMOCHODOWYM,
- SPRZĄTACZĄ do sprzątanja warsztatów,
- SMAROWNIKĄ POJAZDÓW,
- KIEROWNICZKĄ — MECHANIKĄ SAMOCHODOWYM.

Warunki pracy i pracy do omówienia w Referacie Kadr, pokój 17. K2819

„Centrostal” Rejonowy Oddział w Poznaniu, ul. Gw. Ludowej 3 — zatrudni zaraz:

RADCĘ PRAWNEGO na pełny etat. Zgłoszenia przyjmuje dział kadr, pokój 301. K2833

Jarociński Ośrodek Przemysłu Meblarskiego w Jarocinie, ul. Wojska Polskiego 44 — przyjmie do pracy w Ośrodku Wypoczynkowym w Skorzęcinie, powiat Gniezno, na okres letni, tj. od 1. VI. 1972 r. do 30. IX. 1972 r. następujących pracowników:

- KIEROWNIKĄ OŚRODKA WYPOCZYNKOWEGO,
- INTENDENTA,
- MAGAZYNIERA ART. SPOŻYWCZYCH.

Wynagrodzenie wg obowiązujących w Układzie Zbiorowym dla Domów Wczasowych FWP. Zgłoszenia przyjmuje Dział Administracyjno-Gospodarczy JOPM w Jarocinie, ul. Wojska Polskiego 44, telefon 717, wewn. 14 — do dnia 6. IV. 1972 r. K2808

Szpital Miejski im. J. Strusia w Poznaniu, ul. Szkolna 8/12 — przyjmie zaraz:

PIELEGIARNIKI INSTRUMENTARIUSZKI na bloki operacyjne oraz PIELEGIARNIKI na oddziały.

Szpital zapewnia mieszkanie w Domu Pielęgniarek. K2892

z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 11 kwietnia 1972 r., w wieku 77 lat, zmarł nasz kochany ojciec, teść i dziadek, śp.

WACŁAW WOJTKOWIAK

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 13 kwietnia 1972 r. o godz. 12.30 na cmentarzu junkowskim.

Dzieci z rodziną

11223g

z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 8 kwietnia 1972 r. zasnął na zawsze po długim i ciężkim cierpieniu, opatrzone Sakramentami św., nasz najukochańszy i troskliwy tatuś, teść i wujek, śp.

JÓZEF SZELLER

przeżywszy 72 lata

Pogrzeb odbędzie się w czwartek, dnia 13 bm. o godz. 14.15 na cmentarzu junkowskim. W smutku pograżeni

córka i syn z rodzinami

Poznań, Szamarzewskiego 32. 11173g

Dnia 8 kwietnia 1972 r. zmarł śp.

JÓZEF SZELLER

długoletni członek naszej Spółdzielni.

Cześć Jego pamięci!

Rodzinie Zmarłego wyrazi głębokiego współczucia składają:

Rada, Zarząd i pracownicy

Rzemieślniczej Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu Mechaników w Poznaniu

Pogrzeb odbędzie się dnia 13. IV. 1972 r. o godzinie 14.15 na cmentarzu na Junikowie. K3616

W dniu 11 kwietnia 1972 r. zmarł po krótkim lecz ciężkim cierpieniu, opatrzone Sakramentami św., mój najdroższy mąż i kochany tatuś, lat 47, śp.

TEODOR BOBER

Pogrzeb odbędzie się w dniu 13 kwietnia 1972 roku o godz. 13.05 na cmentarzu junkowskim.

W głębokim smutku

żona z córkami i rodziną

Poznań, ul. Promienista 99 m. 20. 11197g

z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 9 kwietnia 1972 r. zasnęła w Panu, śp.

z Perlińskich

ZOFIA ZYDOROWICZ

Pogrzeb ukochanej Zmarłej odbędzie się w czwartek, dnia 13 bm. o godz. 10.30 na cmentarzu górczyńskim. Msza św. zostanie odprawiona w dniu pogrzebu w kościele Najświętszego Zbawiciela przy ul. Fredry o godz. 7.45.

W smutku pograżony

syn z żoną i rodziną

11140g

Dnia 7 kwietnia 1972 r. zmarła

mgr farm. JADWIGA BELKE

b. długoletnia pracowniczka Zarządu Aptek.

TEATR

POLSKI — g. 16 „Kordian”. NOWY — g. 19 „Córki pod kluczem”. OPERA — g. 19 „Trubadur”. OPERETKA — g. 19 „Kraina uśmiechu”. MARCINEK — g. 17 „O Kasi, co gąski zżubila”.

KINA

KINO DOBRYCH FILMÓW MUZA — g. 10, 12, 30, 15 „100 karabinów” (USA 16 l.). „Bądź w porcie noca” (USA 16 l.). „Apollonia” — g. 10, 12, 30, 15, 17, 30, 20 „Paskromienie złośliwych” (USA 14 l.). „Baltyk” — g. 10, 12, 14, 16, 18, 20 „Zaraza” (pol. 16 l.). „CZTERNASTKA” — g. 10, 12, 14, 16, 18, 20 „Uciec jak najbliżej” (pol. 16 l.). „GONG” — g. 10, 12, 16 „Niesmier telni Flap” (USA 11 l.). g. 18, 20 „Niebezpieczna siostrzenica” (czeski 16 l.). „GWIAZDA” — g. 10.30, 13, 15.30, 18, 20.15 „Brylantowa ręka” (radz. 14 l.). „KOSMOS” — g. 17, 19.30 „Perła w koronie” (pol. 14 l.). „MALTA” — g. 17 „Wyzwolenie” cz. I i II (radz. 14 l.). „MINIATURKA” — g. 15.30, 17.30, 19.30 „Tajemnice Kaliakry” (bułg. 14 l.). „OSIEDLE” — g. 15.45, 18, 20.15 „Quemada” (wl. 16 l.). „PANCERNIAK” — g. 17.30 „Chłopcy z placu Broni” (weg. 11 l.). g. 20 „Mój Kochany Robinson” (NRD 16 l.). „PALACOWE” — g. 15.30 i 17.30 „Przygody misia Yogi” USA 7 l.). g. 19.30 DKF „Osiem i pół”.) „RIALTO” — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Słoneczniki” (wl.-fr. 14 l.). „RUSALKI” (Szwajcya) — g. 15, 17, 19.30 „Bullitt” (USA 16 l.). „SCALA” — g. 16, 18, 20 „Szerokość geograficzna zero” (jap. 14 l.). „WARTA” — g. 10, 12, 14, 16 „Fantom kontra Scotland Yard” (fr. 14 l.). g. 18, 20.15 „Dwaj dzentelmeni we wspólnym mieszkaniu” (ang. 18 l.). „WCZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 16.45, 18.45 „Narkotyk” (fr. 18 l.). „WILDA” — g. 10, 12, 14 „Zwarowany weekend” (fr. 11 l.). g. 16, 18, 20.15 „Złota wdówka” (fr. 18 l.). „WRZOS (Mosina) — g. 15, 17, 19.15 „Tropiciele śladów” (rum. 11 l.). „FOTOPLASTIKON” — g. 13—20 „Leningrad — Londyn”.

CYRK

„ARENA” (plac przy Stadionie im. 22 Lipca) — g. 19.

DYŻURY

SZPITALA: interna, laryngologia — ul. Mickiewicza 23; chirurgii ogólna — ul. Garbary 17; okulistyka, neurologia — ul. W. i K. Młodczyński 7; psychiatrya — ul. Szpitalna 29/33; chirurgia dziecięca do lat 14 — ul. Krzywiczka 7. Pogotowie Ratunkowe dla Poznania (Chelmońskiego 20); wypadki uliczne, tel. 99; nagłe zachorowania w domu, tel. 66-00-66; porady lekarskie, tel. 637-35; dła pow. poznańskiego, tel. 566-66. Telefon Zaufania — nr 586-97 i 522-51. Szpital: Dzierżyńskiego 349, Głogowska 107/109, Główna 53, Kórnicka 24, Mickiewicza 22, Słowiańska, Starolecka 78 (dyżury nocne), Marcinkowskiego 11 (cała doba). Centralny Ośrodek Informacji Medycznej Szpitala Zdrowia w Poznaniu — tel. 540-93.

RADIO

ŚRODA — PROGRAM I: Fala 1322 m; 7.30 Muzyka, rzeczy interesujące, refleksje; 8.08 Reportaż; 8.16 Melodie na zamówienie; 8.25 Co słychać w Polsce... na świecie; 8.30 Koncert żywych; 8.45 Propozujemy, informujemy, przypominamy; 9 Dla kl. I i II (wych. muzyczne); „Wiosenna muzyka”; 9.20 Kompozytor tygodnia — Jan Brahms — III kwartet smyczkowy B-dur; 10.05 Mistrzowie pięknego słowa — S. Żeleński; 10.25 „Koncert na temat”; 11 Dla kl. VII i VIII (wych. muzyczne); „Dete dresmanie”; 11.20 Przed XI Konkursem Piosenki Radzieckiej; 11.45 Publicystyka międzynarod.; 12.25 Z katowickiej fonoteki muzycznej; 13 Dla kl. I i II (jez. polski); „Kolorowe listy”; 13.25 Swojskie melodie; 13.40 „Wiecej, lepiej, tańiej”; 14 Reportaż literacki; „Jedyny Warszawian w miasteczku”; 14.20 Muzyka operowa; 15.05 Godzina dla dziewcząt i chłopców; 16.05 „Alfa i Omega”; 16.30 Popołudnie z młodzieżą; 18.50 Muzyka i Aktualności; 19.15 Kupić nie kupię, posłuchać warto; 19.30 Koncert chopinowski z nagran. Z. Drzewieckiego; 20.30 Miniatyry rozrywkowe; 21 Z cyklu „Z doświadczeń służby rolnej”; 21.20 Rozmowy o wychowaniu do Komisji Ekspertów w sprawie Oświaty; 21.30 Kalejdoskop kulturalny; 22 Konc. Chórów Rozgł. Wrocławskiej PR pod dyr. E. Kajdasza; 22.35 Na światłowych listach przebojów; 23.10 Korespondencja z zagranicą; 23.15 „Po raz pierwszy w antenie”; 0.10 Program nocny z Łodzi. WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 10, 12.05, 15, 16, 20, 23, 24, 1, 2, 2.55. PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69.74 MHz; 7.50 Koncert; 8.35 Reportaż Z. Zielińskiego; 8.50 Z Biłych i Zielonych Kurpi; 9 Muzyka z Monte Verde; 9.35 Zielone sycniały; 9.50 Gdz nadeszła wiosna; 10.10 Team muzyczny w jednej osobie; 10.25 Rozmaitości lite-

Wreszcie słuszna koncepcja

W tym roku początek likwidacji dawnej „Gospody Targowej”

Jednym z najbardziej zaniedbanych terenów na Grunwaldzie jest rejon dawnej „Gospody Targowej” przy ul. Grunwaldzkiej. Wprawdzie od lat mówi się o likwidacji znajdujących się tu baraków, jednak — jak do tej pory — były to tylko projekty nie poparte konkretnym działaniem.

Obecnie zaświatała wreszcie nadzieja na uporządkowanie i zagospodarowanie tego około 20-hektarowego terenu między ulicami: Grunwaldzką, Sowińskiego, Słoneczną i Palacza. Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium DRN Grunwald przystąpił bowiem do opracowywania planu szczegółowego. Posiadanie takiego planu przyciąga zazwyczaj tych, którzy chcą budować, ale unikają kłopotów związanych z przygotowaniem założeń projektowych dla wyznaczonego terenu. W tym przypadku przyszłych inwestorów ominie ten kłopot. Dodatkową zachętą dla nich jest to, że teren jest całkowicie uzbrojony, co przełoży się na znaczny oszczędności kosztów budowy.

Zanim jednak cokolwiek zacznie się tu budować, trzeba najpierw

usunąć istniejące baraki. A jest ich sporo, bo ponad 70. Przeważająca większość z nich powstała w okresie okupacji hitlerowskiej. Określano wówczas ich „żywność” na 5 najwyżej 10 lat. Tymczasem stoją już blisko 30 lat. W tym też okresie na ich remonty wydano wiele milionów złotych. Rozpadające się baraki wymagają częstych i kosztownych napraw, choć mimo to ich stan techniczny wcale nie ulega poprawie. Niektóre z nich nie zapewniają bezpieczeństwa życia ludzkiego, a chyba wszystkie kolidują z przepisami ochrony przeciwpożarowej.

Niestety, likwidacja baraków nie nastąpi w ciągu najbliższego roku, czy nawet dwóch lat. Ich użytkownicy (rozmaite przedsiębiorstwa i instytucje) tak się tu „zadomowili”, że nie chętnie będą opuszczali swoje siedziby. Już teraz, gdy mowa o zabudowie tego terenu, chowają głowę w piasek. Aż dziw bierze, że żaden z dotychczasowych użytkowników nie затросzył się o nowe obiekty dla siebie, żełożył przez wiele lat tysiące złotych w coś tak niertwałego i bez przyszłości.

Gdyby policzyć wszystkie wydane złotówki na remonty, to okazałoby się, że za te kwoty można by było już dawno wybudować nowe no mieszecnia biurowe. Zadziewiająca wprost krótkowzroczność, która w najbliższej przyszłości może użytkownikom przysporzyć wiele kłopotów.

Do likwidacji baraków, począwszy od znajdujących się w najgorszym stanie, przystąpi się w tym roku. Do końca grudnia mają być rozebrane dwa lub trzy takie obiekty, w pierwszej kolejności mieszkalne, w każdym następnym roku przewidziano dalsze rozbiórki. Takie są założenia. Miejmy nadzieję, że będą one konsekwentnie realizowane.

Co ma powstać na tym terenie? Przewidziano je na centrum handlowo-usługowe, a także zgromadzenie w budynkach na cele kulturalne. Wszystkie projektowane tu usługi będą miały charakter ogólnodostępny. Budować się będzie nie tylko pawilony, lecz także wieżowce, w których niższe kondygnacje przeznaczony są na handel lub usługi, wyższe zaś na pomieszczenia administracyjne lub mieszkania. Naszym zdaniem teren ten doskonale nada się na budowę na nim domów mieszkalnych, zwłaszcza kilkunastokondygnacyjnych.

Przy opracowywaniu planu szczegółowego należałoby to wziąć pod uwagę.

Z obiektów kulturalnych ma tu stanąć, m.in. nowoczesna biblioteka (z salą do nauki języków obcych), dom kultury z salą kinową na 600 miejsc i kawiarnią oraz młodzieżowy dom kultury. Handel reprezentować będą — dom towarowy i super-sam oraz kilka pawilonów, m.in. z artykułami chemicznymi i motoryzacyjnymi. Złokali zwanego tu bowiem te branże, których brak odczuwają mieszkańcy osiedli grunwaldzkich. Powstanie tu też restauracja,

czka i mambo; 10.15 „Czym jest architektura”; 10.35 „Wszystko dla pań”; ok. 11.45 „Trzej towarzysze” — odc. 13 pow.; 12.25 Za kierownicą; 13 Na oświatyjskiej antenie; 15 Akcja pani Komisarz — gawęda; 15.10 Album muzyki uniwersalnej; 15.35 N+T, czyli nowożytność i technika; 15.50 Polskie śpiewaki na scenach operowych świata; 16.15 Przeboje na beatowo; 16.30 Przeboje na jazzowo; 16.45 Nasz rok 72; 17.05 Quodlibet, czyli kto lubi; 17.30 „Szalenie z Bergerac” — odc. 15 pow.; 17.40 Przeboj za przebojem; 18.10 Herbatka przy samowarze; 18.35 Mój magnetofon; 19 Powieść w wyd. dżw.; „Potop”; 19.30 Muzyka z podwórka; 19.45 Polityka dla wszystkich; 20 Reminiscentje muzyczne — Haendel — wirtuoz organów; 20.45 Teatrzyk „Zielone oko”; „Spadkobierca”; 21.12 Rytm i piosenka; 21.30 „Klaser” — magazyn filatelistyczny; 21.50 Z nagrań J. Ogłona; 22.06 Gwiazda siedmiu wieczorów — The Beatles; 22.15 Trzy kwadransy jazzu; 23 Poeci w gierscy — Sandor Weores; 23.05 Muzyka noca; 23.50 Śpiewa Francisz Hardy. WIADOMOŚCI: 5, 6.30, 7.30, 8.30, 10.30, 12.05, 15.30, 17, 18.30, 22.

TELEWIZJA

ŚRODA — PROGRAM I: 9—9.30 — Dla szkół — Chemia (kl. VII); „Zasadny”; 9.55 — Dla szkół — Fizyka (kl. VI); „Sprężone nowotrze”; 10.10—11.15 — „Patrak na stołeczka” — film TVP; 13.40 — „W bieramy zawód”; 15.20 — Politechnika TV — Matematyka — Kurs przygotowawczy; „Miara łukowa”; „Zastosowanie trygonometrii do planimetrii”; 16.30 — Dziennik; 16.40 — Dla młodych widzów: „Teatralne słowa”; 17.10 — Mistrzostwa Świata w hokeju na lodzie (Grupa „A”); — Sprawozdanie z meczu Czechosłowacja — Związek Radziecki (Praga); w I przerwie — PKF; w II przerwie — ok. 18 — „Teleskop”; 19.20 — Dobranoc i Dziennik; 20.05 — „Patrzac na słońce” — film prod. TVP; 20.50 — „Świat i Polska”; 21.25 — „Collegium Musicorum Posnaniensium”; Wykonawcy: Z. Brenozówna — klawesyn. J. Kaliszewska, M. Kubiak i W. Maliński — skrzypce. K. Kubiak — altówka. S. Oledzki — pozycyw. M. Koczorowski — obój. A. Tomaszewska — śpiew. Kierownictwo Zespołu — dr W. Kamiński; 21.50 — „Lokomo tywa 017”; Scen. i real. — A. Wróblewski; 22.15 — Dziennik i wiadomości sportowe; 22.35 — Politechnika TV (powt.). PROGRAM II: 16.55 — Dla dzie ci — Zwierzyniec; 17.40 — „Pół godziny dla ambitnych”; — program publicystyczny; 18.10 — „Maszyna da sie lubić”; (Polak pracuje) — z cyklu: Uniwersytet TWP — „Człowiek w świecie współczesnym”; 18.40 — „Pollena” — po radnik kosmetyczny; 18.45 — Jezyk angielski dla początkujących; 19.20 — Dobranoc i Dziennik; 20.05 — „Łot kosmiczny w kabine doświadczałnej na Ziemi”; — film pop.-naukowy prod. radz.; 20.25 — „Człowiek to trzcina myśláca”; — Dzieje dramatu; 21.10 — 24 godzinny; 21.20 — „Pomiedzy swiętymi rzekami”; — z cyklu: „Kraje, ludy, kultury”; 21.55 — Jezyk franc.

Przedstawiamy laureatów

„Malwa” — sklep MHD nr 14 Artykułami Włókienniczymi i Odzieżowymi — ul. Czerwonej Armii 31. Kierownik Józef Jastrzębski, załoga: Zofia Cieślewicz, Danuta Fiszer, Danuta Laurentowska, Maria Majewska, Danuta Nowicka, Jadwiga Paulińska.

Członkowie tego zespołu (na zdjęciu) są wyróżnieni dotychczas Medalem X-lecia, odznaką Przdownika Pracy, Odznaką Zasłużonego Pracownika Handlu, trzema odznakami Wzorowego Sprzedawcy oraz tytułem Brygady Pracy Socjalistycznej. Ostatnio załoga otrzymała medal HANDLOWEGO ZNAKU JAKOSCI.

Sporo tych wyróżnień, uzbie ranych w toku pracy, bo też większość załogi „Malwy” wraz z kierownikiem pracuje tutaj od 21 lat! Praca bez manka, bez zamykania sklepu na czas przyjmowania towaru, remanentu, zyczliwość wobec nabywcy, fachowość rady — to cechy dobrej roboty w handlu całej załogi i jeszcze 50 innych wychowanków p. Jastrzębskiego, który tyłu fachowców wykształcił dla poznańskiego handlu w MHD. Uczy się on zresztą sam: w trosce o dobrą ekspozycję towarów ukończył kurs dekoratorski i wystawa sklepowa w „Malwie” to jego dzieło. Kiedy trzeba, jest również technikiem i... organizatorem robót budowlanych — dzięki własnej przemyślności i nadzorowi modernizację sklepu skrócił z czterech do dwóch miesięcy.

Załoga uważa, że medal HZJ to jeszcze nie dość gwarancji dobrej obsługi i zakupu, toteż w rewanżu za medal postanowiła przekroczyć swój roczny plan obrotów o 10 proc. czyli

o 2,4 mln zł. Tym samym umocni swą czołową pozycję we współzawodnictwie wewnątrzzakładowym, utrzymując nadal wysoką wydajność pracy, poziom obsługi i dobre zaopatrzenie — warunki całego podwzrostu. (zs)

Dedycacje pisarzy

Dzisiaj — w ramach VI Dekady Pisarzy Środowiska Poznańskiego — tylko Dom Książki zaprasza miłośników literatury do swych placówek, gdzie pisarze dedykować będą swoje książki. W godz. 16 — 17 — Andrzej Górny podpisywać będzie swoje książki w placówce im. Bstkowskiego przy al. Marcinkowskiego 21, a od 17 do 18 — Irena Naganowska będzie gościem księgarń przy ul. Dąbrowskiego 35/37. (c)

DO REDAKTORA EKOSU

Tylko zachęta

„W nawiązaniu do artykułu zamieszczonego w „Gosle” 7 bm. pt. „Na budowie przy ul. Biskupińskiej — Przykład dobrej roboty” Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjno-Montażowych Budownictwa Rolniczego zwraca się o sprostawienie tego artykułu.

Przedsiębiorstwo nasze absolutnie nie neguje że... „z postępu prac budowlanych w równym stopniu co czystelniczy zadowolony jest sam inwestor — Instytut Mechanizacji i Elektryfikacji Rolniczej. Wykonawcą robót jest Przedsiębiorstwo Budownictwa Rolniczego w Przemierowie.

Niezgodna jest dalsza część tego artykułu, w którym autor pisze, że... „Obecnie dalszy postęp prac budowlanych uzależniony jest od podwykonawców, m. in. PRI-MBR z ul. Strzeszyńskiej. „Miejmy nadzieję, że podwykonawcy wezmą przykład z dobrej roboty pracowników PPR w Przemierowie i również sprawnie wykonają swoje zadania...”.

Pragniemy poinformować, że prace we wspomnianym budynku przewidziane były do wykonania przez nasze przedsiębiorstwo już w I kwartale br., co znalazło odbicie w uzgodnionym harmonogramie robót między naszym przedsiębiorstwem, a PBR w Przemierowie. Z przykrością musimy stwierdzić, że dokumentacja na budynie wpłynęła do nas dopiero 27 marca br. czyli na 12 dni wczesniej aniżeli ukazał się artykuł. Pragniemy również poinformować, że dokumentacja jest niekompletna ponieważ brak kosztorysów, i egzemplarza dokumentacji na skablowanie linii, uzgodnienia usytuowania zbiornika bezodpływowego z Sanepid-em oraz projektu porozumienia wstępnego. Z tych wiąz powodów podwykonawca, m. in. PRI-MBR z ul. Strzeszyńskiej nie rozpoczął jeszcze prac na tym obiekcie i nie może wziąć przykładu z dobrej roboty oraz organizacji pracy w PBR w Przemierowie.

Dyrektor inż. ANTONI SYDOR

OD REDAKCJI: A dlaczego nie? Z chwila otrzymania pełnej dokumentacji prace mogą przecież przebiegać sprawnie. Autorowi no takti chodziło jedynie o zachęcenie podwykonawcy, PRI-MBR, do dobrej roboty. To było głównym i wyłącznym celem apelu autora, a nie — jak sugeruje treść powyższego listu — zarzucanie temu przedsiębiorstwu opieszalności. (a)

INFORMUJEMY

Spółdzielnia Mieszkanłowa „Grunwald” zaprasza członków oczekujących, zapisanych w 1970 roku na zebranie informacyjne 13 bm. o godz. 18 do sali kina „Grunwald” przy ul. Polnej. „Światło w malowanym teatrze Rembrandta” — to tytuł prelekcji dr. Marka Roztroworskiego z Krakowa dzisiaj o godz. 18 w sali Pałacu Działajskich przy St. Rynku w ramach cyklu wykładów — o ograniczeniu szybkości pojazdów.

Sygnały czytelników

Tel 657-18 godz. 8.30—15

● Podwórze i brama przy ul. Prądzńskiego 57 od dłuższego czasu toną w brudzie. Stoi tu fakczna stara kanapa, leżą materace, które świetnie nadają się na wyłęg dla szczurów, których tutaj nie brak. A może zająłaby się ta posesja Sanepid — pisać lokatorzy.

● Od trzech tygodni nie wiadomo dlaczego MPO zabiera śmieci z naszej posesji tylko raz w tygodniu? — pyta lokator z ul. Promienistej 8.

● Mieszkanm w domu przy ul. Polnej 31 m 7. Należ moim mieszkaniem znajduje się palnina. Nie byłoby w tym nic złego, gdyby nie częste przecieki przez sufit i ściany do moich pomieszczeń. Ostatnio, tj. 29. 3 br., zastałem kompletne zalana kuchnię. Co mam robić? Administracja, która kilkakrotnie prosiłem o pomoc nie reaguje na moje próśby — pisać lokator.